

MALDOS SAVAITĖS SKAITINIAI

MALDOS SAVAITĖS SKAITINIAI
2025 m. lapkričio 1–8 d.

<https://adventistai.lt/>

Džonas Bredšou (John Bradshaw)

Generalinės Konferencijos tarnautojų skyrius

BAŽNYČIOS SKELBIAMA ŽINIA APIE JĖZAUS ANTRĄJĮ ATĖJIMĄ

TURINYS

Įvadas

- 1 diena – AMŽIAMS DUOTA VILTIS
- 2 diena – AŠ NETURIU KITŲ RANKŲ, TIK JŪSŲ
- 3 diena – MISIJA
- 4 diena – ILGAS LAUKIMAS
- 5 diena – BŪKITE UŽSIĖMĘ
- 6 diena – APSAUGOTI TAI, KAS SVARBIAUSIA
- 7 diena – SAŽININGUMAS YRA GERIAUSIA NUOSTATA
- 8 diena – ŽODIS IR PASKUTINIS EVANGELIJOS SKELBIMAS
- KVIETIMAS MISIONIERIŠKAI TARNYSTEI
- DIEVO PAŽADAI MALDAI

Įvadas

2025 metų maldos savaitė

Įvadas

Kristaus antrasis atėjimas yra vienas iš pagrindinių Septintosios dienos adventistų bažnyčios tikėjimo pagrindų. Tiesą sakant, tai yra net mūsų pavadinime, skelbiančiame mūsų viltį dėl Kristaus antrojo atėjimo.

Tikėjimas Kristaus sugrįžimu, pagrįstas Šventuoju Raštu, visais amžiais buvo krikščionių viltis.

Jėzus nurodė savo sekėjams: „**Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą, tikėkite ir Mane! Mano Tėvo namuose daug buveinių. Antraip argi būčiau sakęs: ‘Einu jums vietos paruošti!’? Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir Aš.**“ (*Jono 14, 1–3*)

Kristaus įžengimo į dangų metu, kai angelai paklausė Jo mokinių, Kristaus sugrįžimo pažadas buvo pakartotas: „**Vyrai galilėjiečiai, ko stovite, žiūrėdami į dangų? Tasai Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip esate Jį matę žengiant į dangų.**“ (*Apaštalų darbų 1, 11*)

Ir tai tik keletas iš daugybės pažadų, kuriuos randame visame Šventajame Rašte, užtikrinančių, kad vieną dieną Jėzus netruks sugrįžti.

Šios Maldos savaitės metu būsime palaiminti, nes susitelksime į nuostabią privilegiją skelbti: „Eisiu ir skelbsiu Kristaus antrąjį atėjimą!“

Visą savaitę įdomūs skaitiniai, kuriuos paruošė pastorius Džonas Bredšou (John Bradshaw), ves mus Šventuoju Raštu, kad atidžiai apsvarstytume, koks vaidmuo mums tenka skelbiant nuostabią žinią, kad Jėzus netrukus ateis. Paskutinis šios ypatingos maldos savaitės skaitinys yra iš įkvėptų Elenos Vait raštų.

Ir, žinoma, be puikių skaitinių, šią savaitę taip pat pabrėžiama maldos svarba. Ir ne taip svarbu, ar Maldos savaitę praleisite kartu vietinėje bendruomenėje, ar mažose grupelėse, ar šeimos rate, prisijungdami internetu ar net vieni, susivienykime maldoje ir kartu prašykime Šventosios Dvasios išliejimo, kad galėtume užbaigti darbą ir grįžti namo.

Tegul Dievas laimina jus, atnaujinančius savo įsipareigojimą Viešpačiui ir sakančius: „Eisiu ir skelbsiu Kristaus antrąjį atėjimą!“

Ted N. C. Vilson, prezidentas

Septintosios dienos adventistų bažnyčios Generalinė konferencija

Sveiki, prisijungę prie *Maldos savaitės*! Mes įsitikinę, kad malda – tai atsinaujinimo lopšys. Dievas per praėjusius metus, kai mes kartu ieškojome Jo melddamiesi ir pasninkaudami, padarė daug stebuklų. Šventoji Dvasia keitė žmones, skatino juos skelbti Evangeliją, atkūrė bendruomenes ir pažeistus santykius. Štai tik keli gauti liudijimai:

„*Aš niekada anksčiau neįėjau Dievo Dvasios tokiu būdu.*“ (*Frankas B.*)

„*Man dalyvaujant Maldos savaitės susitikimuose Dievas išgelbėjo mano šeimą.*“ (*Adebayo O.*)

„*Maldos metu meldžiausi už savo netikinčią šeimą. Devintą dieną atėjo mano dvidešimtmetė anūkė ir pirmą kartą gyvenime pradėjo domėtis dvasinėmis temomis. Tai buvo tikras atsakymas į mano maldą!*“ (*Franas J.*)

„*Meldėmės už palikusį tikėjimą ir mus, kaip šeimą, mano tėvą, kad jis būtų išgelbėtas. Besibaigiant Maldos savaitei, jis pirmą kartą po daugelio metų grįžo namo ir paprašė atleidimo, bandė susitaikyti ir norėjo atkurti santykius su Dievu.*“ (*G. M.*)

Ar jūs išgirdote kviečiantį atgimti Dievo balsą? Biblijoje apstu pažadų, skirtų asmeniškai jums:

„Jeigu Mano tauta, vadinama Mano vardu, nusizemins, melsis, ieškos Mano veido ir nusigręš nuo savo nedorų kelių, Aš išgirsiu savo dangaus buveinėje, atleisiu nuodėmes ir atgaivinsiu kraštą.“ (2 Metraščių 7, 14)

„Kai Manęs ieškosite, rasite Mane. Taip, jeigu visa širdimi Manęs ieškosite.“ (Jeremijo 29, 13)

„Kas tik šauksis VIEŠPATIES vardo, tas bus išgelbėtas.“ (Joelio 3, 5)

„Artinkitės prie Dievo, ir Jis artinsis prie jūsų.“ (Jokūbo 4, 8)

„Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs Mano balsą ir atvers duris, Aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu su juo, o jis su Manimi.“ (Apreiškimo 3, 20)

Kad ir kur esate šiuo metu, Dievas arčiau nei gali atrodyti. Jis trokšta išlieti savo palaiminimus mūsų šeimoms, mūsų Bažnyčiai, mūsų kaimynams ir pasauliui, kuriame gyvename! Mūsų maldų tema – **„BAŽNYČIOS SKELBIAMA ŽINIA APIE JĖZAUS ANTRĄJĮ ATĖJIMĄ“**.

„Skubėjau ir jaudinausi.“ „Buvau piktas ir sutrikęs.“ „Užsiėmęs ir palūžęs.“

Tai tik keletas žodžių, kuriais žmonės visame pasaulyje bando apibūdinti savo gyvenimą šiuolaikiniame, nuolat besikeičiančiame pasaulyje.

Jei jūs taip pat išgyvenate žūstančio pasaulio sunkumus, kviečiame jus į Maldos savaitės kelionę į pačią Dievo širdį – vietą, kur išvaduojama nuo visų sunkumų, aptvarstomos žaizdos ir atgaunamos jėgos.

Kartu melskimės dėl mūsų asmeninių ir šeimyninių garbinimo aukurų atnaujinimo, kad Šventoji Dvasia keistų mus ir suteiktų jėgų skelbti paskutinę Dievo vilties žinią!

Patarimai maldos susitikimams:

- Maldose nedaugiažodžiaukite. Melskimės vienu-dviem sakiniiais dėl kiekvienos reikmės. Po to leiskime melstis kitiems. Melskitės tiek kartų, kiek jausite poreikį, taip, tarsi su kuo nors kalbėtumėtės.
- Tyla – geras dalykas, nes kiekvienam suteikia galimybę įsiklausyti, ką kalba Šventoji Dvasia.
- Milžiniška palaima – bendri giesmių giedojimai, kuriems vadovauja Šventoji Dvasia.
- Užuo kalbėję apie jūsų maldos reikmes, tiesiog melskitės. Vėliau tas, kas dalyvauja maldoje, gali melstis dėl jūsų reikmių.

Mes pasitikime Dievo pažadais

Didi palaima – prašyti Dievą išpildyti Jo pažadus. *Visi Dievo įsakymai ir įsakai taip pat yra Jo pažadai*. Mat Dievas niekuomet neprašys mūsų padaryti to, ko nepajėgtume padaryti padedant Jo galiai. Maldos metu paprasta koncentruotis ties asmeniniais poreikiais, dejuoti ir apraudoti savo situaciją. Tačiau tai nėra maldos tikslas. Maldos paskirtis – sustiprinti mūsų tikėjimą. Todėl melsdamiesi pasitikėkite Dievo pažadais. Pakelkite savo žvilgsnį nuo savęs, nuo savo silpnybių bei trūkumų ir nukreipkite į Jėzų. Žvelgdami į Jėzų, mes tampame panašūs į Jį.

Elena Vait mus įkvepia tokiais žodžiais: „Kiekvienas pažadas Dievo Žodyje yra skirtas mums. Melsdamiesi pasikliaukite Jehovos duotu žodžiu ir tikėkite Jo pažadais. Jo Žodis sako: jei jūs prašysite tikėdami, tai gausite visas dvasines palaimas. Prašykite atkakliai, ir jūs gausite nepalyginamai daugiau nei prašote ar išmanote.“ („In Heavenly Places“, p. 71)

Kaip pasitikėti Dievo pažadais? Melsdamiesi už taiką, jūs galite perskaityti, tarkim, Jono 14, 27 ir pasakyti: **„Viešpatie, savo Žodyje Tu mums pažadėjai: ‘Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip Aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgstauja jūsų širdys ir teneliūdi!’**

Duok mums ramybę, kurią pažadėjai.“ Padėkokite Dievui už suteiktą ramybę, netgi jei ir nepajusite jos tuojau pat.

PASNINKAS

Kviečiame jus *Maldos savaitės* metu laikytis pasninko, kokio laikėsi pranašas Danielius. Pradėti metus nuo pasninko ir maldos – nuostabus būdas ateinančiais mėnesiais pašvęsti savo gyvenimą Dievui. Elena Vait rašo: „Šiandien ir kiekvieną dieną iki pat laikų pabaigos Dievo tauta turi būti atkaklesnė ir atidesnė, pasitikėti ne savo išmintimi, bet savo Vado išmintimi. Dievo vaikai turi paskirti dienas pasninkui ir maldai. Nebūtina visiškai nieko nevalgyti, tačiau reikia sumažinti maisto kiekį ir valgyti patį paprasčiausią maistą.“ („Counsels on Diet and Foods“, p. 188–189)

Mes žinome, kad būsimas pranašas Danielius dešimt dienų valgė vien vaisius ir daržoves. Šiomis maldos dienomis rekomenduojame laikytis tokios pat nesudėtingos dietos. Jei siekiame turėti aiškesnę protą, kad paklustume Dievo balsui, ir trokštame priartėti prie Jo, mes turime būti tikri, kad tam netrukdyt mūsų maitinimosi įpročiai. Pasninko paskirtis – ne tik susilaikyti nuo valgymo. Kviečiame susilaikyti nuo televizijos laidų ir filmų, kompiuterinių žaidimų ir *Facebook'o*, *YouTube* peržiūrų. Kartais veiksmas, kuris nėra blogis, gali atimti daugybę mūsų brangaus laiko. Kiek tik įmanoma, atidėkite viską, kad turėtumėte galimybę daugiau laiko praleisti su Dievu. Pasninkas – tai nėra greitas būdas gauti stebuklus iš Dievo. Jo pagrindinis tikslas – NUSIŽEMINIMAS, leidžiant Dievui veikti mūsų viduje ir per mus. Artėkime prie Jo per maldą ir pasninką, ir Jis taip pat artės prie mūsų.

ŠVENTOJI DVASIA

Prašykite, kad Šventoji Dvasia parodytų, kaip ir ko reikėtų melsti konkrečiam žmogui arba už konkrečią situaciją. Bibliją byloja, kad mes nežinome, ko turėtume deramai melsti, todėl būtent Šventoji Dvasia užtaria mus.

„O ir Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui. Mes juk nežinome, ko turėtume deramai melsti, todėl pati Dvasia užtaria mus neišsakomais atodūsiomis.“ (*Romiečiams* 8, 26) „Į tokias maldas Dievas atsako su malonumu. Kai karštai ir atkakliai siunčiame maldas Kristaus vardu, tai esame užtikrinti, kad Dievas yra arti ir pasiruošęs atsakyti į mūsų maldą ir suteikti **‘nepalyginti daugiau negu mes prašome ar išmanome.’**“ (*Efeziečiams* 3, 20) (*Elena Vait. „Paslėpti lobiai“, p. 121*)

TIKĖJIMAS

Pranašystės Dvasia mus padrąsina, kad „malda ir tikėjimas padarys tai, ko negali padaryti jokia žemiška jėga.“ (*Elena Vait. „Gydymo tarnystė“, p. 377*) Ji primena, kad mes „galime prašyti bet kokios Jo pažadėtos dovanos. Po to turime tikėti, kad gavome, ir padėkoti Dievui už tai.“ (*Elena Vait. „Ugdymas“, p. 301*) Todėl tegul tai tampa jūsų tikėjimo taisykle, įpročiu – iš anksto dėkoti Dievui už tai, ką Jis ruošiasi jums padaryti atsakydamas į jūsų maldas.

MALDA UŽ KITUS

Kviečiame jus melstis už žmones, kurie Dievo valia yra jūsų gyvenime. Išsirinkite penkis-šešis žmones; tai gali būti jūsų artimieji, draugai, kolegos, kaimynai ar tiesiog pažįstami. Raskite laiko ir paklauskite Dievą, ko jūs turėtumėte melsti. Prašykite, kad Jis uždėtų jums tikro rūpinimosi šiais žmonėmis našta. Užsirašykite šių žmonių vardus ant lapelio ir pasidėkite jį matomoje vietoje, tarkime, savo Biblijoje. Jus nustebins, koku būdu Dievas atsako į maldas!

MALDOS IŠŠŪKIAI

Jėzus kviečia mus ne tik melstis, bet ir padėti stokojantiems: „**Juk Aš buvau išalkęs, ir jūs Mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir Mane pagirdėte, buvau keleivis, ir Mane priglaudėte, buvau nuogas – Mane aprengėte, ligonis – Mane aplankėte, kalinys – atėjote pas Mane.**“ (*Mato 25, 35–36*)

Elena Vait savo knygoje „Gydymo tarnystė“ (p. 380) rašo: „Mes privalome gyventi dvejoją gyvenimą – minčių ir veiksmų gyvenimą, tylios maldos ir nuoširdaus darbo gyvenimą.“ Mūsų Gelbėtojas mums padovanojo tiek meilės, kad mes turime privilegiją dalytis ja su draugais, kaimynais, nepažįstamais žmonėmis, su visais, kurie jaučia jos poreikį.

Paklauskite Dievą, kaip po *Maldos savaitės* jūsų bendruomenė ir jūs asmeniškai galite pasitarnauti aplinkiniams. Tačiau ruošdamiesi šiam maldos laikotarpiui, neleiskite pasiruošimo rūpesčiams atitraukti jūsų dėmesio nuo maldos: „Jūsų asmeninės pastangos, skirtos artimiesiems išgelbėti, turi būti lydimos nuoširdžios maldos vienumoje. Norint suprasti sielų išgelbėjimo mokymą, reikia gilios išminties. Prieš eidami pas žmones, pirmiausia ateiškite pas Jėzų. Tarnauti žmonėms pasiruošiama prie dangiškojo malonės sosto.“ (*Elena Vait. „Prayer“, p. 313*)

Maldos savaitės internetiniuose šaltiniuose jūs rasite dešimtis patarimų, kaip tarnauti. Jėzus kviečia tapti Jo rankomis ir kojomis pasaulio stokojantiems!

JŪSŲ LAISVALAIKIS

Tai taip svarbu! Įsitikinkite, kad jūs kasdien leidžiate laiką prie Jėzaus kojų, kalbatės su Juo ir skaitote Jo Žodį. Jei Dievo pažinimas taps pagrindiniu jūsų gyvenimo prioritetu, tai atvers tokias nuostabias galimybes jums. „Iš slaptos maldos vietos kilo jėga, kuri sukrėtė pasaulį Didžiąja Reformacija. Ten su šventa ramybe Viešpaties tarnai stovėjo ant Jo pažadų uolos.“ (*Elena Vait. „Didžioji kova“, p. 180*) Kai vadovas meldžiasi, Dievas veikia širdis!

NERAMŪS LAIKAI

Ar kada nors jautėtės taip įsitraukęs į kasdienį gyvenimo šurmulį, kad dvasinėms patirtims laiko beveik nelikdavo? Jeigu jūs trokštate gyventi prasmingesnę ir visavertę dvasinę gyvenimą, šios maldos ir apmąstymų dienos gali būti brangios jums.

Per šią savaitę turėsite unikalią galimybę išsilaisvinti iš to, kas užima visas jūsų mintis ir gyvenimą, bet nesuteikia tikro pasitenkinimo. Vietoj to, mes sutelksime dėmesį į tai, kas Dievui tikrai svarbu. Pasinaudokite galimybe sąmoningai gyventi gaudami mažiau ir patirdami daugiau to, kas iš tiesų yra svarbu.

Šios kelionės metu susidursite su praktinėmis išvargomis, kurios padės stipriau pasitikėti Dievu, praturtins sabatos šventimo patirtį ir sustiprins kasdienį ryšį su Juo. Prasminga malda, geri darbai ir dėkingumo ugdymas taip pat bus dalis mūsų tyrinėjimo. Be to, įgysite ryžtą, aistrą ir atkaklumą, kurie yra labai svarbūs jūsų sėkmei.

Per šią savaitę atverkime širdis ir protus Dievui, kviesdami Jo Šventąją Dvasią įeiti į jūsų gyvenimą. Šiuo ypatingu metu melskimės, kad būtume pakeisti ir atnaujinti, taptume gyvenimą keičiančios begalinės Dievo meilės liudytojais.

Kartu melskimės, kad mūsų asmeniniai ir šeimos šlovinimo aukurai atgimtų, kad Šventoji Dvasia galėtų atnaujinti mus ir suteiktų galimybę skelbti paskutinę Dievo vilties žinią pasauliui!

Maldos savaitės medžiagą ruošia Tarnautojų asociacija, Generalinė Septintosios dienos adventistų konferencija.

Jei nenurodyta kitaip, Rašto eilutės cituojamos iš:

Senasis Testamentas. Iš hebrajų, aramėjų ir graikų kalbų vertė Antanas Rubšys.

Naujasis Testamentas. Iš graikų kalbos vertė Česlovas Kavaliauskas. Lietuvos Biblijos draugija, Vilnius, 2012.

1 DIENA, Pirmoji sabata

AMŽIAMS DUOTA VILTIS

Ted N. C. Wilson

Precedento neturintys įvykiai visame pasaulyje primena mums, kad pasaulis sparčiai keičiasi. Gamtos ir žmogaus sukeltos katastrofos tampa vis didesnės ir dažnesnės. Politinė situacija daugelyje šalių tampa beveik neišsprendžiama. Griaunama visuomenės ir kultūros moralė. Pasaulinė ekonomika balansuoja ant tarpeklio krašto ir yra pasirengusi nugrimzti į ekonominį chaosą. Ekumeniniai judėjimai kviečia kompromisams. Visada turime būti draugiški ir palaikantys kitus krikščionis bei tikėjimus, tačiau turime būti labai atsargūs, kad netaptume ekumeninių ar kitų judėjimų dalimi, kurie stengsis sunaikinti Septintosios dienos adventistų puoselėjamus savitus biblinius įsitikinimus.

Matydami aplink mus sparčiai vykstančius svarbius įvykius, žinome, kad jie byloja apie neįtikėtiną, gyvenimą keičiantį įvykį – Jėzaus Kristaus antrąjį atėjimą! Tai yra visų tūkstantmečių tikinčiųjų vilčių išsipildymas.

Apibūdindamas šį šlovingą įvykį pranašas Izaijas rašė: „**Tą dieną bus sakoma: ‘Štai mūsų Dievas! Juo mes pasitikėjome, ir Jis mus išgelbėjo! Štai Viešpats! Juo mes pasitikėjome! Džiūgaukime ir linksminkimės, kad Jis mus išganė.**“ (*Izaijo 25, 9*) O penkiasdešimtoje Psalmėje skaitome: „**Mūsų Dievas ateina, bet ne tyliai; pirma Jo – ryjanti ugnis, aplink Jį – smarki audra.**“ (*Psalmė 50, 3*)

Būdamas žemėje, Jėzus patikino savo mokinius: „**‘Einu jums vietos paruošti!’? Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir Aš.**“ (*Jono 14, 2 – 3*) Šį pažadą Jis pakartoja Apreiškimo 22 skyriuje: „**Štai Aš veikia ateinu! Palaimintas, kas laikosi šios knygos pranašystės žodžių!**“ (*7 eilutė*); „**Štai Aš veikia ateinu, atsinešdamas atlygį, ir kiekvienam atmokėsiu pagal jo darbus.**“ (*12 eilutė*); ir „**Taip, Aš veikia ateinu!**“ (*20 eilutė*)

KAIP GREITAI YRA „VEIKIAI“?

Ir vis dėlto, kaip greitai yra „veikiai“? Mūsų žmogiškuoju požiūriu – ypač šiandieniniame Instagramo pasaulyje – viskas, kas nėra tuojau pat, yra lėta.

Adventistai Kristaus antrąjį atėjimą skelbia jau daugiau nei 160 metų – kai kam tai gali atrodyti kaip amžinybė. Kai kurie nusivylė ir prarado Kristaus antrojo atėjimo, kuris turėtų persmelkti kiekvieną Septintosios dienos adventistų gyvenimo aspektą, greito atėjimo jausmą.

Tačiau tai neturėtų mūsų stebinti. Apaštalas Petras rašė: „**Pirmiausia turite žinoti, kad paskutinėmis dienomis pasirodys šaipūnai, kupini pajuokos. Jie gyvens savo geiduliais ir kalbės: ‘Kur Jo pažadėtas atėjimas? Juk nuo to laiko, kai užmigo protėviai, visa pasilieka kaip buvę nuo sukūrimo pradžios.**““ (*2 Petro 3, 3–4*)

Petras pabrėžia, kad šie šaipūnai „sąmoningai pamiršta“, jog Dievas sukūrė dangų ir žemę ir kad buvo pasaulinis tvanas. Tada jis įspėja, kad vieną dieną viską sunaikins ugnis.

Toliau pateikiami svarbūs nurodymai ir padaršinimai tiems, kurie tiki: „**Tačiau, mylimieji, vienas dalykas neturi likti jūsų nepastebėtas: viena diena pas Viešpatį yra kaip tūkstantis metų, ir tūkstantis metų – kaip viena diena. Viešpats negaišta ištesėti pažado, kaip kai kurie mano, o kantriai elgiasi su jumis, nenorėdamas, kad kuris pražūtų, bet kad visi atsiverstų.**“ (2 Petro 3, 8–9)

Kadangi žemė ir visa, kas joje yra, bus sunaikinta, šiose eilutėse raginama pagalvoti, kokie mes turėtume būti: „**Tai kaipgi jums reikėtų pasižymėti šventu gyvenimu ir maldingumu, kaip laukti Dievo dienos, kaip skubinti jos atėjimą... Todėl, mylimieji, šito laukdami stenkitės, kad Jo akivaizdoje būtumėte rasti nesutepti, nepeiktini ir taikingi.**“ (2 Petro 3, 11–12. 14)

SVARBUS PAŠAUKIMAS

Koks svarbus mūsų pašaukimas – likti arti Viešpaties ir leisti Jam mus vesti, kai su viltimi laukiame Jo atėjimo.

Apaštalas Pauliaus laiške hebrajams mus ragina ir drąsina: „**Tad nepameskite savo pasitikėjimo, už kurį skirtas didelis atlygis! Taip, reikia jums ištvermės, kad įvykdę Dievo valią gautumėte, kas pažadėta. Juk dar trumpa, trumpa valandėlė, ir ateis Laukiamasis, ir neužtruks. Mano teisusis gyvens tikėjimu, ir jeigu jis bailiai pasitrauktų, Mano siela juo nebesigėrės. Tačiau mes nesame bailūs pabėgėliai savo pražūčiai, bet laikomės tikėjimo, kad išgelbėtume savo sielas.**“ (Hebrajams 10, 35–39)

Šiandien mums kalba Dievo Žodis. Neleiskite niekam atimti iš jūsų vilties dėl greito Jėzaus Kristaus atėjimo. Jis netrukus ateis!

ŽINIOS SKELBIMAS

Sukrečiantys įvykiai pasaulyje turėtų pažadinti mus tam, kad reikia skubiai ruoštis ir laukiant greito Kristaus sugrįžimo skelbti Apreiškimo 14-ojo skyriaus Trijų angelų žinią.

Kai kas gali sakyti, kad ši žinia yra politiškai nekorektiška ir jos skelbti nederėtų; tačiau Trijų angelų žinia yra svarbiausia žinia, kuria mums duota dalintis. Ši žinia yra mūsų teologija ir misija bei nuostabi Dievo Likučio bažnyčios buvimo priežastis.

Liudijimų Bažnyčiai devintame tome skaitome: „Septintosios dienos adventistai pasaulyje buvo paskirti ypatingais sargybiniais ir šviesos nešėjais. Jiems patikėtas paskutinis išpėjimas žūstančiam pasauliui... Jiems patikėtas svarbiausias darbas – pirmosios, antrosios ir trečiosios angelų žinios skelbimas. Nėra kito tokio svarbaus darbo. Jie neturi leisti, kad kas nors kitas užvaldytų jų dėmesį.“* Šios galingos paskutiniųjų laikų žinios, išdėstytos Apreiškimo 14 skyriuje, 6–12 eilutėse ir yra suskirstytos į tris dalis. Pranašystės Dvasia mums sako, kad pirmąją ir antrąją žinią perdavė ankstyvojo Advento tikintieji. Trečioji žinia bus pridėta prie pirmųjų dviejų ir bus paskelbta prieš pat Jėzaus sugrįžimą. Šių trijų žinių visuma bus paskutinis Dievo kreipimasis į šį pasaulį, kad šis pasiruoštų sutikti Jėzų.

Tai jaudinanti ateitis, kuriai esame sustiprinami ir aprūpinami, kad galėtume užbaigti didįjį Dievo darbą skelbiant šias galingas žinias! Tik visiškai pasitikėdami Jėzumi ir Šventosios Dvasios vedimu galėsime ką nors pasiekti! Dievas kiekvieną iš mūsų ruošia kažkam labai nepaprastam, kas netrukus įvyks – Šventosios Dvasios vėlyvojo lietaus išliejimui. Kai gausime šią ypatingą dovaną, Dievas per mus galingai veiks, kad savo paskutiniųjų dienų žinia pasiektų visą pasaulį. Ir tada ateis galas.

PASITIKĖTI VIEŠPAČIU

Jėzus netrukus ateis! Mums reikia visiškai pasitikėti Jo malone ir teisumu. Mes privalome būti ištikimi kvietimui tarnauti, kurį Jis yra mums skyręs. Apaštalas Petras rašė: „**O Viešpaties diena ateis kaip vagis. Tuomet dangūs praeis su smarkiu ūžesiu, stichijos nuo karščio suirs, ir žemė su savo veikalais sudegs. Jeigu visa turi taip suirti, tai kaipgi jums reikėtų pasižymėti šventu gyvenimu ir maldingumu, kaip laukti Dievo dienos, kaip skubinti jos atėjimą, kai dangūs suirs liepsnose ir stichijos sutirps iš karščio! Pagal Jo pažadą mes laukiame naujo dangaus ir naujos žemės, kuriuose gyvena teisumas.**“ (2 Petro 3, 10–13)

Ar, būdamas Septintosios dienos adventistu, ištikimai laukiate naujo dangaus ir naujos žemės? Ar tvirtai ginat Viešpaties biblinę tiesą ir skelbiat didžią Apreiškimo 14-ame skyriuje Dievo užrašytą Trijų angelų žinią? Ar apie jūsų ištikimybę Dievui žino visi, kurie jus sutinka? Ar esate įsitikinę, kad Dievas turi ypatingą planą savo Likučio bažnyčiai? Mes nesakome, kad esame geresni už kitus. Mums visiems reikia gelbstinčios Viešpaties malonės ir gailestingumo. Tačiau, kaip Septintosios dienos adventistus, Dievas mus pašaukė skelbti Jo žinią apie laikų pabaigą ir ginti tiesą, nors ir dangus griūtų. Jis kviečia mus būti ištikimais Jo liudytojais šiandien sekulariame, materialistiniame, postmodernistiniame pasaulyje.

ŽVELGIANT Į ATEITĮ

Netrukus vieną dieną rytuose danguje pamatysime nedidelį debesėlį, maždaug pusės žmogaus kumščio dydžio. Jis vis didės ir didės, bus vis ryškesnis ir ryškesnis – visas dangus išsilies šiai žemės istorijos kulminacijai. Stebuklingu būdu visi Jį pamatys vienu metu. Ir ten, apsuptas milijonų angelų, bus Tas, kurio laukėme: Jėzus Kristus, mūsų Atpirkėjas, – ne nuolankus nuplaktas Avinėlis, ne Vyriausiasis Kunigas, bet karalių Karalius ir viešpačių Viešpats! Mes pakelsime akis aukštyn ir sakysime: „Tai Dievas, kurio laukėme.“ Kristus pažvelgs žemyn ir tars: „Gera, šaunieji ir ištikimieji tarnai! Ateikite į savo šeimininko džiaugsmą!“ Mes pakilsime pasitikti Viešpaties ore ir grįšime namo, kad gyventume su Juo amžinai!

Dievas pažadėjo suteikti mums savo galią užbaigti Jo darbą. Jis išlies vėlyvąjį lietų ant savo žmonių, kad šie skelbtų Trijų angelų žinią ir užbaigtų Jo darbą kaip vieninga Bažnyčia. Paskirkime savo gyvenimą, energiją, talentus, išteklius ir laiką Dievo darbui užbaigti, kad galėtume laimėti kuo daugiau žmonių, visa tai darydami Jo galia, ir grįžkime namo!

TED N. C. WILSON nuo 2015 m. buvo Septintosios dienos adventistų bažnyčios Generalinės konferencijos prezidentas.

Ir vis dėlto, kaip greitai yra „veikiai“? Mūsų žmogiškuoju požiūriu – ypač šiandieniniame Instagramo pasaulyje – viskas, kas nėra tuojau pat, yra lėta.

Tik visiškai pasitikėdami Jėzumi ir Šventosios Dvasios vedimu galėsime ką nors pasiekti!

* Ellen G. White, Testimonies for the Church (Mountain View, California: Pacific Press Pub. Assn., 1948), t. 9, p. 19.

Melskimės kartu

Visos maldos grupės turi skirtingus bendros maldos būdus. Kviečiame 30–45 minutes praleisti vieningoje maldoje pasikliaujant Šventąja Dvasia.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite už konkrečius palaiminimus ir šlovinkite Dievą už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite kelias minutes savo nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už jų atleidimą.

Dievo mokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties dabartiniams iššūkiams ir sprendimams.

Maldos už bažnyčią: Melskitės už regioninius ir pasaulinius bažnyčios poreikius.

Vietinių bendruomenių reikmės: Melskitės už dabartinius bažnyčios narius, šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko išgirsti Dievo balsą ir atsakykite Jam šlovinimu ar giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Nuženk, Dvasia ramybės“ („Edeno aidai“, Nr. 66)
- „Dievo Dvasia Tu Šventoji“ („Edeno aidai“, Nr. 67)
- „Dvasia Šventoji, Tu ateik“ („Edeno aidai“, Nr. 68)
- „Pro atviras plačiai duris“ („Edeno aidai“, Nr. 69)

2 DIENA, SEKMADIENIS

AŠ NETURIU KITŲ RANKŲ, TIK JŪSŲ

„Ir nors žmogus gali nuspręsti palikti Dievą, Dievas neapleidžia pasiklydusiųjų.“

Kai vandalai nulaužė Jėzaus statulos rankas prie bažnyčios San Diege, Kalifornijoje, bažnyčios tarnautojas pastatė plakatą ten, kur jį galėtų matyti visi pravažiuojantys. Vietoj to, kad pasmerktų už žalą atsakingus asmenis, plakate buvo užrašyta žinia, skirta pasauliui: „Aš neturiu kitų rankų, tik jūsų.“

Prieš pat palikdamas mūsų planetą ir pakildamas į dangų, Jėzus savo artimiausiems draugams pasakė: „Ir tapsite Mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje, ir ligi pat žemės pakraščių.“ (*Apaštalų darbų 1, 8*) Šie žodžiai tarsi aidas to, ką Jėzus sakė Mato 28 skyriuje: „Tuomet prisiartinęs Jėzus prabilo: ‘Tad eikite ir padarykite Mano mokinius visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.’“ (*Mato 28, 19–20*)

Didysis pavedimas skelbia svarbią tiesą. Jėzus turi tik savo sekėjų rankas. Atsisveikindamas su mokiniais, Jis patikėjo jiems darbą – gelbstinėja Evangelijos žinia pasiekti žūstantį pasaulį.

Manoma, kad šiandien iš daugiau nei aštuonių milijardų pasaulio gyventojų mažiau nei 2,5 milijardo yra krikščionys.¹ Daugelis iš maždaug penkių su puse milijardo žmonių, kurie nėra krikščionys, niekada nėra girdėję nei apie Jėzų, nei apie kryžių. Tad kaip Bažnyčia ar jos narys gali pasiekti tiek daug žmonių?

PAKLYDĘ

Evangelijos pagal Luką 15 skyriuje Jėzus pateikė tris atskirus palyginimus, kad paskatintų savo žmones pasinaudoti privilegija dalytis Jėzumi su kitais. Nors šie palyginimai yra panašūs, juose akcentuojamos skirtingos tiesos.

Sūnus palaidūnas buvo išgydytas nuo savo egocentiškumo po to, kai prarado viską, kas, jo manymu, galėjo atnešti jam laimę. Prisiminęs patirtą meilę, jis grįžo namo netekęs ir pinigų, ir išdidumo, pasiryžęs būti tarnu, jei tai reikšė, kad jis galės vėl susitikti su tėvu. Palyginimas apie pasiklydusį

sūnų moko kai ko svarbaus apie Dievo širdį. Nors žmogus gali nuspręsti palikti Dievą, Dievas neapleidžia pasiklydusiojo. Būdamas kiaulidėje, kai alkis graužė jo skrandį, jaunuolis „tada susimąstė“ (*Luko 15, 17*), nes išgirdo Dievo Dvasios balsą, kalbantį jo širdžiai. Šventoji Dvasia vis dar ieško klaidžiojančio nusidėjėlio, ragindama jį sugrįžti į mylinčios Dievo širdies prieglobstį. Dievas nepalieka pasiklydusiųjų pačių ieškoti kelio namo.

Kitaip nei sūnus palaidūnas, šeimininkės namuose pamesta moneta nežinojo, kad buvo pamesta. Jos savininkė šlavė ir rūpestingai ieškojo, kol rado savo vertingą daiktą. Nors sidabrinę monetą praradusi moteris neteko kažko vertingo, o tėvas neteko vieno iš savo sūnų, kitame palyginime pasakojama apie vyrą, kuris prarado tik 1 procentą savo bandos. Nors arkliai gali būti parduodami už milijonus dolerių, o jaučiai ir karvės – už daugybę tūkstančių, paprasta avis nėra itin vertinga. Tačiau palyginime apie pasiklydusią avį piemuo palieka devyniasdešimt devynias avis ir leidžiasi į potencialiai pavojingą kraštą, kad susigrąžintų vieną avį.

Keista, kad piemuo žinojo, jog viena iš jo avių dingo. Tik pažvelgus neįmanoma atskirti šimto avių nuo devyniasdešimt devynių. Akivaizdu, kad šis piemuo atidžiai stebėjo savo bandą, o tai liudija apie didžiulę Dievo meilę savo paklydusiems vaikams. Dievas pastebi, kai nors vienas iš Jo vaikų nuklysta, ir rūpinasi juo taip, kad pasiryžo imtis brangiausios išgelbėjimo misijos visatos istorijoje. Knygoje „Su meile iš Dangaus“ Elena Vait rašo: „Viena siela tokia vertinga, kad palyginti su ja nieko verti ištisi pasauliai.“²

Jėzaus klausimas fariziejams skirtas Jo bažnyčiai šiandien: **„Kas iš jūsų, turėdamas šimtą avių ir vienai nuklydus, nepalieka dykumoje devyniasdešimt devynių ir neieško pražuvusios, kolei suranda?!“** (*Luko 15, 4*) Tai buvo retorinis klausimas. Žinoma, kad jie ieškotų paklydusios avies! Kitoje vietoje Jėzus sakė: **„O kiek daug brangesnis už avį žmogus!“** (*Mato 12, 12*)

KA MATO DIEVAS

Vaikštinėdamas netoli savo namų išgirdau, kaip šalia manęs ant žemės pasigirdo švelnus krebždesys. Atidžiai pažvelgęs, pamačiau mažą, keistos išvaizdos būtybę su taškeliais, primenančiais akis, ir dviem antonomis, kurios sukiojosi į įvairias puses. Nufotografavau ir nufilmavau į vikšrą panašų padarą ir grįžau namo parodyti žmonai.

Jos reakcija buvo žaibiška. „Kur jis yra? Mes turime jį išgelbėti! Tuo pat nuvesk mane pas jį!“ Paėmusi indą, ji išėjo į lauką, paėmė jį ir parsinešė namo. Netrukus, panaršiusi internete ji sužinojo, kad tai rytinės tigrinės kregždutės drugelio vikšras.

Paruošusi jai vietą, ji apgyvendino vikšrą naujuose namuose. Laukėme ir stebėjome, bet per kelias ateinančias dienas, atrodė, kad su juo nieko nevyksta. Po poros savaitių gavau susijaudinusios žmonos žinutę. „Pažvelk į tai!“ – rašė ji. Kol niekas nematė, išsiritu nuostabus geltonai juodas drugelis. Jis išskleidė sparnus šiltų saulės spindulių atokaitoje, suplasnojo, pakilo aukštyn ir nuskrido nežinia kur.

Aš pamačiau vikšrą, o žmona pamatė, kas tai galėtų būti, ir ją apėmė užuojauta bejėgiam padarui. Ten, kur jūs matote pasiklydusį žmogų, Dievas mato būsimą drąsų tiesos liudytoją. Ten, kur matote žmogų, abejingą Biblijai, Dievas mato potencialų Sabatos mokyklos mokytoją, pastorių ar misionierių. Kur matote nerūpestingą sielą, Dievas mato žmogų, kurį Jis gali pakeisti ir vėliau panaudoti dalinimuisi su kitais Evangelijos šviesa.

Pasaulyje yra milijardai žmonių, negirdėjusių išgelbėjančios žinios apie Jėzų ir žengiančių į kapą be Kristaus, todėl gailestingumas reikalauja, kad pasiektume nors vieną jų su gerąja žinia apie išgelbėjimą per Kristų. Kol vieni matė demonų apsėstą žmogų, Jėzus matė misionierių, kuris netrukus

„nuėjo savo keliu ir Dekapolyje ėmė skelbti, kokių didžių dalykų Jėzus jam buvo padaręs“ (*Morkaus 5, 20*). Sutikusi Jėzų, moteris prie šulinio nuskubėjo namo jau būdama Evangelijos tarnautoja. „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik Jis nebus Mesijas?! Daug samariečių iš ano miesto įtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo: ‘Jis man pasakė viską, ką esu padariusi.’“ (*Jono 4, 29. 39*)

„Ir bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas.“ (*Mato 24, 14*) Šiandien Jėzus kalba savo Bažnyčiai ir sako: „Aš neturiu kitų rankų, tik jūsų.“

¹ Pam Wasserman, „Pasaulio gyventojai pagal religiją: A Global Tapestry of Faith“, 2024 m. sausio 12 d. <https://populationeducation.org/world-population-by-religion-a-global-tapestry-of-faith/>. Žiūrėta 2025 m. sausio 21 d.

² Elena Vait, *Su meile iš Dangaus*, p. 530

Melskimės kartu

Visos maldos grupės turi skirtingus bendros maldos būdus. Kviečiame 30–45 minutes praleisti vieningoje maldoje pasikliaujant Šventąja Dvasia.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite už konkrečius palaiminimus ir šlovinkite Dievą už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite kelias minutes savo nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už jų atleidimą.

Dievo mokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties dabartiniams iššūkiams ir sprendimams.

Maldos už bažnyčią: Melskitės už regioninius ir pasaulinius bažnyčios poreikius.

Vietinių bendruomenių reikmės: Melskitės už dabartinius bažnyčios narius, šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko išgirsti Dievo balsą ir atsakykite Jam šlovinimu ar giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Pasaulio šviesa jūs esate“ („Edeno aidai“, Nr. 176)
- „Šviečia Viešpaties malonė“ („Edeno aidai“, Nr. 178)
- „Pro atviras plačiai duris“ („Edeno aidai“, Nr. 69)
- „Žvakę uždek“ („Edeno aidai“, Nr. 180)

3 DIENA, PIRMADIENIS

MISIJA

„Tiems, kurie po nusivylimo drąsiai ėjo į priekį tikėdami, buvo įteiktas Dievo įgaliojimas nešti Evangeliją pasauliui.“

TAI GALI BŪTI LENGVA PAMIRŠTI

Pamiršti susitikimą ar kur padėjote raktus nėra neįprastas dalykas. Tačiau kaip galima pamiršti 11 000 svarų – beveik 5 500 kilogramų aukso?

Kad jo nepavogtų užpuolikai, auksinis Buda, esantis dabartiniame Tailande, buvo padengtas gipsu. Ilgainiui tikroji Budos tapatybė buvo pamiršta, ir jis buvo laikomas po paprastu skardiniu stogu. Praėjo beveik 200 metų, kol statulos vertė buvo iš naujo atrasta. Statulą perkeltant ir jai nukritus, dalis tinko atšoko ir atskleidė po juo paslėptą auksą. Šiandien auksinis Buda eksponuojamas puošnioje

šventykloje netoli Čao Prajos upės Bankoko centre. Daugiau kaip 250 milijonų JAV dolerių vertės statulą¹ buvo pamiršusios ištisos kartos.

Galima pamiršti ir kur kas svarbesnį dalyką. Knyga *Apaštalų darbai* prasideda šiais žodžiais: „Bažnyčia yra žmonių išgelbėjimui Dievo sukurtoji institucija. Jos užduotis – tarnystė, jos misija – nešti pasauliui Evangeliją.“² Kokia tragedija būtų Bažnyčiai pamiršti savo egzistavimo priežastį.

VĖL PRANAŠAUKITE

Apreiškimo knygos 10 skyriuje pasakojama apie tai, kas dažnai vadinama „didžiuoju nusivylimu“. 1844 m. baptistų pastoriaus ir advento tikėjimo pradininko Viljamo Milerio sekėjai nekantriai laukė Jėzaus sugrįžimo. Šventajame Rašte rašoma, kad jų patirtis iš pradžių buvo saldi kaip medus, o paskui tapo karti. Tačiau Dievas turėjo labai aiškų patarimą šiai nusivylusiai tikinčiųjų grupei: **„Reikia, kad tu ir vėl pranašautum apie daugelį žmonių, tautų, kalbų ir karalių.“** (*Apreiškimo 10, 11*) Tiems, kurie po nusivylimo drąsiai ėjo į priekį tikėdami, buvo įteiktas Dievo įgaliojimas nešti Evangeliją pasauliui.

Bažnyčios misijos atžvilgiu niekas nepasikeitė nuo tada, kai nusivylę mileristai suprato, jog Jėzus negrįš, kaip jie tikėjosi. Jei kas ir pasikeitė, tai Bažnyčiai suteiktas įgaliojimas tik sustiprėjo. Vėliau Apreiškimo knygoje Jonas rašė apie tris angelus, kurių kiekvienas nešė žinią. Ši žinia paskutinėmis žemės dienomis turi pasiekti visą pasaulį.

„Ir aš pamačiau kitą angelą, lekiantį dangaus viduriu, turintį paskelbti žemės gyventojams, visoms tautoms, gentims, kalboms ir žmonėms amžinąją Evangeliją. Jis šaukė galingu balsu: ‘Bijokite Dievo ir atiduokite Jam pagarbą, nes atėjo Jo teismo valanda; nuolankiai pašlovinkite dangaus ir žemės, jūros ir vandens šaltinių Sutvėrėją!’“ (*Apreiškimo 14, 6–7*) Antrasis angelas įspėja dėl Babilono ir jo keliamos dvasinės sumaišties, sakydamas, kad „kritęs“ Babilonas savo paleistuvingo įniršio vynu apgirdė visą pasaulį. Toliau skamba bekompromisė trečiojo angelo žinia, įspėjanti, kad tie, kurie yra įsipainioję į didžiąją paskutiniųjų žemės dienų apgavystę, negali būti išgelbėti.

Trijų angelų žinių užbaigia aprašymas tų, kurie yra pasirengę sutikti Jėzų, kai Jis sugrįš: **„Čia pasirodo ištvermė šventųjų, kurie laikosi Dievo įsakymų ir Jėzaus tikėjimo!“** (*Apreiškimo 14, 12*)

Šioje eilutėje užrašyta Bažnyčios egzistavimo priežastis – skelbti Evangeliją kiekvienam kūriniui po dangumi. Kai Bažnyčia pamiršta savo misiją, ji sustoja, aptingsta ir nevykdo savo misijos – misijos atspindėti „pasauliui Jo pilnatvę ir išbaigtumą“, „rodyti Jo šlovę“ „net ‘kunigaikštystėms bei valdžioms danguje’ paskutinę ir absoliučią Dievo meilę“³.

TEKĖTI AR EITI

Pranašas Ezechielis Bažnyčios misiją vaizdavo kaip upę, ištekančią iš Dievo šventyklos. Iš pradžių nedidelis, ligi kulkšnių upelis, ilgainiui **„jau buvo upė, kurios nebegalėjau pereiti, nes vanduo buvo taip patvinęs, jog reikėjo plaukti“** (*Ezechielio 47, 5*). Kai upė tekėjo per dykumą, išaugo **„visokiausi vaismedžiai. Jų lapai nenubyrės ir jiems vaisių nepristigs; kas mėnesį jie neš naujus vaisius, nes vanduo jiems atitekės iš šventyklos. Jų vaisiai bus maistas, o lapai – vaistas“** (*Ezechielio 47, 12*). Ši upė, simbolizuojanti Bažnyčią, nešančią pasauliui Evangeliją, įtekėjo į Negyvąją jūrą, kurios vanduo „pasidarė sveikas“ (*8 eilutė*). **„Kur tik ta upė nutekės, visa, kas gyva ir kruta, gaus iš jos gyvybę. Vandeniui ten nutekėjus, joje bus daugybė žuvų, nes jis taps sveikas, ir visa gyvuos, kur tik tekės upė.“** (*Ezechielio 47, 9*)

Upė atnešė gyvybę ir išgydymą ten, kur tekėjo. Tokia turi būti ir Bažnyčios įtaka. Turėdama nukryžiuoto, prisikėlusio ir netrukus ateisiančio Gelbėtojo žinią, Bažnyčia turi būti gyvybės alsavimas gyvenantiems sumišusiame ir kenčiančiame pasaulyje. Jei Bažnyčia pasiryžusi išaukštinti Jėzų ir skelbti Jo greitą sugrįžimą, ji ir jos įtaka negali neaugti Dievo garbei.

Vidurinėje mokykloje gamtos mokslų pamokų metu mokiniai mokosi, kad inercija – tai kūno gebėjimas išlaikyti jam suteiktą kito kūno greitį ir judėjimo kryptį, kol jo neveikia išorinės jėgos. Daugelis tų pačių mokinių vėliau sužinos, kad inercija gali daryti didelę įtaką Bažnyčiai, nes nejudančios Bažnyčios ir lieka nejudančios, priešindamosi greičio ir krypties keitimo poveikiui. Tačiau Dangus pavedė Bažnyčiai būti ne statiškai ar nejudriai, o visai kitokiai. Jėzus pašaukė Bažnyčią tekėti, arba, kaip Didžiojo pavedimo atveju, „eiti“.

Dievo valia Bažnyčia yra nedviprasmiška. Esame pašaukti nešti Evangeliją pasauliui. Nors dažnai iškeliama mintis, kad visuomenę pasiekti per sunku, Elena Vait kartą pasakė: „Visame pasaulyje vyrai ir moterys ilgesingai žvelgia į dangų. Maldos, ašaros ir prašymai kyla iš sielų, besiilginčių šviesos, malonės, Šventosios Dvasios. Daugybė stovi jau prie pat karalystės sienų, tik ir laukdami, kol juos priims.“⁴ „Visame pasaulyje“ žmonės stovi „tik ir laukdami, kol juos priims“.

Tegul Bažnyčia, kaip upė, teka už savo galimybių ribų, į aplinkines bendruomenes, nešdama gyvybę ir sveikatą, rodydama žmonėms Jėzų, „kelį, tiesą ir gyvenimą“ (*Jono 14, 6*). Dievas mus pašaukė „vėl pranašauti“, nešti Trijų angelų žinią pasauliui.

To niekada neturime pamiršti.

¹ 2013 m. įvertinta 250 mln. dolerių (Howard Hillman, „Auksinė Budos statula: kelionių patarimai, kuriais galite pasitikėti.“

https://www.hillmanwonders.com/thailand/golden_buddha_statue.htm#google_vignette. Žiūrėta 2025 m. sausio 21 d.) Atsižvelgiant į infliaciją, šio straipsnio rašymo metu ji būtų vertinama daugiau nei 330 mln. dolerių.

² Elena Vait, *Apaštų darbai* p. 9.

³ Ten pat. p. 9.

⁴ Ten pat. p. 82.

Melskimės kartu

Visos maldos grupės turi skirtingus bendros maldos būdus. Kviečiame 30–45 minutes praleisti vieningoje maldoje pasikliaujant Šventąja Dvasia.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite už konkrečius palaiminimus ir šlovinkite Dievą už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite kelias minutes savo nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už jų atleidimą.

Dievo mokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties dabartiniams iššūkiams ir sprendimams.

Maldos už bažnyčią: Melskitės už regioninius ir pasaulinius bažnyčios poreikius.

Vietinių bendruomenių reikmės: Melskitės už dabartinių bažnyčios narių, šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko išgirsti Dievo balsą ir atsakykite Jam šlovinimu ar giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Gyvenimas mums duotas“ („Edeno aidai“, Nr. 179)
- „Nuveikt daug gali tu dėl Kristaus“ („Edeno aidai“, Nr. 181)

- „Dirbkime, kol dar laikas“ („Edeno aidai“, Nr. 177)
- „Štai matau aš tolumoj“ („Edeno aidai“, Nr. 175)

4 DIENA, ANTRADIENIS

ILGAS LAUKIMAS

„Laiko ženklai veikia ne tiek kaip nuorodos, informuojančios, kiek toli turime nuvažiuoti, bet kaip nuorodos, informuojančios, koku keliu einame.“

LAUKIMAS GALI BŪTI SUNKUS

2023 metų lapkritį, sugriuvus šiauriniuose Himalajuose statomo tunelio atkarpai, 41 darbininkas buvo įkalintas didžiulės uolienų krūvos. Beveik penkių kilometrų ilgio tunelis turėjo pagerinti susisiekimą su hinduistų piligrimystės vietomis ir suteikti ekonominės plėtros galimybių. Statybos vyko vietovėje, kurią vienas geologas apibūdino kaip „silpną uolienų masyvą“ ir kurioje, kaip žinoma, buvo galimos griūtys. Po daugybės nesėkmingų bandymų pasiekti įstrigusius darbininkus naudojant sudėtingą techniką, 24 angliakasių komanda rankomis išardė didžiulę nuolaužų krūvą ir pasiekė įstrigusius darbininkus. Po septyniolikos nerimo kupinų dienų, praleistų įstrigus už milžiniškos uolienų krūvos, vienas iš išgelbėtų vyrų sakė: „Kai supratome, kad ten būsime ilgai, pasidarė neramu.“¹ Kad ir kaip sunku buvo laukti atvykstančių gelbėtojų, tas pats vyras sakė, kad „niekada neprarado vilties“.

MŪSŲ PALAIMINTOJI VILTIS

Po katastrofiško žmonijos tyrumo ir teisumo žlugimo Edeno sode prieš 6 000 metų Žemės planeta laukia išgelbėjimo. **„Juk mes žinome, kad visa kūrinija iki šiol tebedūsauja ir tebesikankina.“** (*Romiečiams 8, 22*) Visame pasaulyje žmonės kovoja su iššūkiais, kurių joks žmogus negali įveikti. Nors asmeninis, fizinis, emocinis ir visuomenės spaudimas vis stiprėja, niekas nerodo, kad iššūkius, su kuriais susiduriama šiandien, galėtų išspręsti žmogus.

Tačiau kaip Dievo vaikai mes laukiame šviesios ateities. Nes, kaip ir dramatiška gelbėjimo operacija, kurios metu Indijoje buvo išgelbėtas 41 žmogus, Jėzaus antrasis atėjimas vieną dieną užbaigs mums pažįstamą gyvenimą ir įves į amžinybę. **„Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių; ir nebebus mirties, nebebus liūdesio nei aimanos, nei sielvarto, nes kas buvo pirmiau, tas praėjo.“** (*Apreiškimo 21, 4*)

Atsižvelgiant į tai, kad Bažnyčia jau seniai skelbia, rašo ir laukia Jėzaus antrojo atėjimo, kai kas gali paklausti, ar verta tikėti, kad Jėzus netrukus sugrįš. Nors rašytojai ir pamokslininkai kaip Antrojo atėjimo artumo įrodymą nurodo pasaulyje vyraujančią nedorumą, nepamirškime, kad šis pasaulis jau seniai yra nuodėmingas. Pirmasis gimęs žmogus tapo žmogžudžiu. Daugiau nei prieš 4000 metų šią planetą apėmęs sugedimas buvo toks didelis, kad Dievas sunaikino pasaulį tvanu, išsaugojęs tik aštuonis žmones. Nenuostabu, kad kai kurie gali sakyti: **„Kur Jo pažadėtas atėjimas?“** (*2 Petro 3, 4*)

Tačiau tikintysis, kuris laukia „palaimintosios vilties“ (*Titui 2, 13*), nepamiršta, kad Biblijoje sakoma: **„Mes čia gyvename tikėjimu, o ne regėjimu.“** (*2 Korintiečiams 5, 7*) Nors negalime žinoti nei Jėzaus sugrįžimo dienos, nei valandos, turime pagrindo pasitikėti, kad Dievas laikosi savo žodžio.

PAŽADO LAUKIMAS

Kai kurie Rašto tyrinėtojai mano, kad, gimus Kainui, Ieva tikėjo, jog pagimdė Mesiją. Elena Vait rašė, kad Adomas ir Ieva „su džiaugsmu pasveikino savo pirmagimį sūnų, manydami, jog jis ir esąs Išvaduotojas. Tačiau pažadas vis nesipildė“². Iki Mesijo atėjimo turėjo praeiti keli tūkstančiai metų.

Dievui pažadėjus Abraomui Kanaano žemę, praėjo dar maždaug penki šimtai metų, kol Izraelio vaikai įžengė į Pažadėtąją žemę. Pavergtiems hebrajams, triūsiantiems kaitrioje Egipto saulėje, galėjo kilti pagunda manyti, kad Dievo tauta liks nelaisvėje amžinai. Kai „**Egipte iškilo naujas karalius, kuris apie Juozapą nieko nežinojo**“ (*Išėjimo 1,8*), svajonės apie Pažadėtąją žemę galėjo atrodyti kaip fantazija. Tačiau, įvykus daugybei dramatiškų stebuklų, žuvo visų egiptiečių šeimų pirmagimiai, ugnies ir debesies stulpas vedė ir saugojo Dievo tautą, o Raudonoji jūra stebuklingai persiskyrė, leisdama Dievo tautai ištrūkti iš nelaisvės. Po ilgo laukimo Dievo tauta staiga tapo laisva.

Žmogaus prigimčiai būdinga analizuoti pranašysčių išsipildymą ir bandyti įvertinti, kaip arti Jėzaus sugrįžimo esame. Karai, ligų epidemijos, finansinis nestabilumas ir technologinė pažanga mums rodo, kad Jėzaus antrasis atėjimas yra neišvengiamas. Išvardijęs savo atėjimo ženklus, Jėzus informavo būsimųjų amžių mokinius, kad „**kai visa tai prasidės**“ (*Luko 21, 28*), galime žinoti, jog Jo sugrįžimas ne tik arti, bet ir „**prie slenksčio**“! (*Mato 24, 33*) Tačiau motinos ir tėvai Izraelyje, kadaise įsitikinę, jog savo gyvenime pamatys Jėzaus sugrįžimą, ir toliau užmiega, nematydami, kaip dangus atitrūksta tarsi besivyniojantis knygos ritinys (*žr. Apreiškimo 6, 14*).

KUR MES ESAME?

Laiko ženklai veikia ne tiek kaip nuorodos, informuojančios, kiek toli turime nuvažiuoti, bet kaip nuorodos, informuojančios, koku keliu einame. Žmogus, važiuojantis iš Londono į Lidso miestą Jungtinėje Karalystėje, išvažiuavęs iš Londono žinotų, kad iki kelionės tikslo jam liko maždaug 320 km. Tačiau net ir nežinodamas, kiek jam dar liko nuvažiuoti, matydamas ženklą, informuojantį, kad jis yra M1 kelyje, supras, kad jis yra teisingame kelyje.

Devintajame „Liudijimų Bažnyčiai“ tome Elena Vait rašo štai ką: „Netrukus mūsų pasaulyje įvyks dideli pokyčiai, o vėlesni įvykiai vyks labai greitai.“³ Įvykiai, po kurių Jėzus sugrįš, įvyks greitai ir tokiu metu, kai mažai kas tikės. Mums belieka kantriai ir su viltimi laukti Jėzaus, tikint, kad Jis sugrįš ir pasiims mus pas save, kad būtume ten, kur ir Jis (*žr. Jono 14, 3*).

„Tad nepameskite savo pasitikėjimo, už kurį skirtas didelis atlygis! Taip, reikia jums ištvermės, kad įvykdę Dievo valią gautumėte, kas pažadėta. Juk dar trumpa, trumpa valandėlė, ir ateis laukiamasis, ir neužtruks. Mano teisisis gyvens tikėjimu, ir jeigu jis bailiai pasitrauktų, Mano siela juo nebesigėrės. Tačiau mes nesame bailūs pabėgėliai savo pražūčiai, bet laikomės tikėjimo, kad išgelbėtume savo sielas.“ (*Hebrajams 10, 35–39*)

Nepaisant, kaip viskas atrodo ir kiek laiko laukėme, galime būti tikri, kad Jėzus netrukus sugrįš. Jis yra pažadėjęs. Ir tą dieną, kaip ir Indijoje įstrigę statybininkai, būsime išgelbėti, išlaisvinti iš nuodėmės sukaustyto pasaulio, kad galėtume mėgautis amžinojo gyvenimo palaiminimais.

Tegul apie Dievo tautą bus sakoma, kad mes „niekada nepraradome vilties“.

¹ Shweta Sharma, „‘Mes buvome alkani, bet niekada nepraradome vilties’: išgyvenusieji pasakoja apie 17 dienų trukusį išbandymą, įstrigus Indijos tunelyje“, 2023 m. lapkričio 29 d. <https://www.independent.co.uk/asia/india/uttarakhand-tunnel-rescue-silkyara-collapse-b2455217.html>. Žiūrėta 2025 m. sausio 22 d.

² Elena Vait, *Su meile iš Dangaus*, p. 26.

³ Elena Vait, *Testimonies for the Church*, Vol. 9 (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1909), p. 11.

Melskimės kartu

Visos maldos grupės turi skirtingus bendros maldos būdus. Kviečiame 30–45 minutes praleisti vieningoje maldoje pasikliaujant Šventąja Dvasia.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite už konkrečius palaiminimus ir šlovinkite Dievą už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite kelias minutes savo nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už jų atleidimą.

Dievo mokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties dabartiniams iššūkiams ir sprendimams.

Maldos už bažnyčią: Melskitės už regioninius ir pasaulinius bažnyčios poreikius.

Vietinių bendruomenių reikmės: Melskitės už dabartinius bažnyčios narius, šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko išgirsti Dievo balsą ir atsakykite Jam šlovinimu ar giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Broli, kai dangišką sėklą sėji“ („Edeno aidai“, Nr. 174)
- „Sėk, kol dar saulė aukštai“ („Edeno aidai“, Nr. 171)
- „O malda, tu stebuklinga“ („Edeno aidai“, Nr. 98)
- „Brangi man valanda maldos“ („Edeno aidai“, Nr. 97)

5 DIENA, TREČIADIENIS

BŪKITE UŽSIĖMĘ

„Ne Kristaus sugrįžimo laikas yra svarbiausia.“

Viljamas tikėjo, kad buvo pakrikštytas prieš pat Jėzaus antrąją atėjimą. Ištyrinėjęs Bibliją ir susipažinęs su pranašystėmis, jis buvo įsitikinęs, kad paskutinės Žemės istorijos dienos suskaičiuotos. Jam palengvėjo, kad Dievas jį pasiekė kaip tik tada, kai tai įvyks. Dar truputėlį vėliau, tikėjo Viljamas, ir jis nebūtų pasiruošęs susitikti su Jėzumi Jam sugrįžtant.

Kai Viljamas buvo pakrikštytas, Leonidas Brežnevas buvo Sovietų Sąjungos vadovas, o Ianas Smitas – Rodezijos (dabar Zimbabvės) ministras pirmininkas. Tais pačiais metais baigėsi Vietnamo karas, o Berlyno siena išstovėjo dar 14 metų. 1975 metais Viljamas buvo įsitikinęs, kad yra vienas iš paskutiniųjų, laiku atėjusių pas Jėzų prieš Jo antrąją atėjimą.

Tiesa ta, kad apie Jėzaus sugrįžimo laiką daug ko nežinome, išskyrus tai, kad tikime, jog Jėzus sugrįš „netrukus“. Savo tikėjimui pagrįsti turime daug svarių priežasčių, ypač tyrinėdami evangelijų Mato 24 ir Luko 21 skyriuose pateiktus Jėzaus sugrįžimo ženklus. Tačiau nieko daugiau apie Jėzaus sugrįžimo metą, išskyrus „greitai“, „labai greitai“ arba „veikiai“, mes nežinome. Kaip sakė pats Jėzus: **„Tačiau tos dienos ir valandos niekas nežino.“** (Mato 24, 36)

Tai nereiškia, kad abejojame netrukus įvyksiančiu Jėzaus sugrįžimu. Blogas yra tas tarnas, kuris sako: **„Mano šeiminkas neskuba grįžti.“** (Mato 24, 48) Nors Pauliui nereikėjo rašyti tesalonikiečiams „dėl laiko ir valandos“ (1 Tesalonikiečiams 5, 1), tačiau jis rašė apie Dievo tautą, laukiančią **„palaimintosios vilties ir mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo Kristaus Jėzaus šlovės apsiareiškimo“** (Titui 2, 13).

KOL LAUKIAME

Akivaizdus Jėzaus sugrįžimo uždelsimas nėra vien tik bloga žinia. Jei Jėzus būtų sugrįžęs vos prieš kelias kartas, nė vienas šiandien gyvenantis žmogus nebūtų turėjęs amžinojo gyvenimo. O daugelis draugų ir šeimos narių, kurie šiuo metu neseka Jėzumi, galiausiai atgailaus ir ras kelią į Dievo širdį. Vienas iš Jėzaus palyginimų parodo, kad ne Jo sugrįžimo laikas yra svarbiausias. Kreipdamasis į žmones, kurie „**manė, jog netrukus turinti apsireikšti Dievo karalystė**“, Jėzus kalbėjo: „**Vienas didžiūnas iškeliavo į tolimą šalį gauti karaliaus sosto, o vėliau turėjo sugrįžti atgal. Jis pasišaukė dešimt tarnų, padalijo jiems dešimt minų ir tarė: ‘Verskitės, kol sugrįšiu.’**“ (*Luko 19, 11–13*)

Pavartotas graikiškas žodis rodo, kad vyras ragino savo tarnus prekiauti ar užsiimti verslu už tuos pinigus, kuriuos jiems davė. Ir nors palyginime teigiama, kad Jis iškeldavė ir sugrįš, nieko neužsimenama apie Jo sugrįžimo laiką. Jis tiesiog patikina, kad sugrįš, ir nurodo tarnams, kad iki to laiko jie turi verstis. Jie turėjo rūpintis Jo reikalais tiek laiko, kiek reikės, kol Jis sugrįš. Tiems, kurie tiki, „**jog netrukus turinti apsireikšti Dievo karalystė**“, žinia aiški.

Jei Jėzus sugrįš po penkerių metų, Dievo žmonės turi verstis tuos penkerius metus. Jei Jis sugrįš po dešimties, dvidešimties ar trisdešimties metų, tikintieji Jėzumi tuo metu turi užsiimti savo Tėvo reikalais. Nepaisant, ar tas laukimo laikas ilgas, ar trumpas, tikintysis turi būti užsiėmęs tarnavimu Dievui, dalijimusi Gerąja naujiena ir Trijų angelų žinios skelbimu.

EIKIME IR ATSTATYKIME

Nehemijo knygoje Dievo tauta iš Babilono grįžta į Jeruzalę. Nors jie vis dar valdomi Medijos ir Persijos, jiems leidžiama atstatyti Jeruzalę ir iš naujo apgyvendinti nuniokotą miestą.

„**Vyriausiasis kunigas Eljašibas ir jo broliai kunigai ėmėsi darbo ir atstatė Avių vartus... Šalia jo statė Jericho vartai, o greta – Imrio sūnus Zakuras. Hasenajos sūnūs atstatė Žuvų vartus... Šalia jų taisymo darbus dirbo Hakoco sūnaus Urijo sūnus Meremotas. Šalia jo darbavosi Mešezabelio sūnaus Berechijos sūnus Mešulamas. Šalia jo dirbo Baanos sūnus Cadokas.**“ (*Nehemijo 3, 1–4*)

Frazė „šalia jo“ arba „šalia jų“ Nehemijo 3-iaje skyriuje pasirodo bent trisdešimt kartų. Lemiamu Dievo tautai metu jie ėjo ir atstatė bei pasidalijo atsakomybe atlikti Dievo jiems pavestą darbą. Šis darbas buvo toks svarbus, kad paminimi kilmingieji tekojiečiai, „**nors jų didžiūnai ir nerėmė savo valdytojų veiklos**“ (*Nehemijo 3, 5*). Buvo gyvybiškai svarbu, kad kiekvienas atliktų savo dalį darbų. Jėzus pažadėjo, kad „**bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas**“ (*Mato 24, 14*). Amžinosios Evangelijos pasauliui negali nešti vien tik etatiniai, apmokami Evangelijos tarnautojai, taip pat ji nepasiekia pasaulio vien tik elektroninėmis priemonėmis. Dievas suteikia savo žmonėms privilegiją dalytis savo tikėjimu Jėzumi su kitais, ir kai Bažnyčia imsis šios užduoties, Evangelijos skelbiama žinia smarkiai pasistūmės į priekį.

Tomas buvo aistringas žvejys mėgėjas. Padėjęs nepažįstamam žmogui ištraukti žuvį, jis ir jo kolega žvejys tapo draugais. Naujasis draugas Filas iš pradžių nesidomėjo religinėmis temomis, kol Tomas jam pasakė: „Ar žinai, kad Jėzus daug laiko praleido su žvejais?“ Filas, kuris nieko nežinojo apie Bibliją, buvo suintriguotas ir nustebino Tomą sakydamas: „Norėčiau apie tai sužinoti daugiau.“

Vėliau buvo Biblijos studijos. Filas noriai priiminėjo didžiąsias Šventojo Rašto tiesas. Jis pradėjo lankyti bažnyčią, priėmė Jėzų kaip savo asmeninį Gelbėtoją, augo tikėjime ir netrukus buvo pakrikštytas.

Tačiau netrukus po krikšto Filas susirgo. Gydytojai niekaip negalėjo išgydyti jo, ir Filas staiga mirė. Jo laidotuvių apeigų metu bažnyčia buvo perpildyta gedinčiųjų, daugelis jų buvo žvejai, ir daugelis

iš jų, kaip ir Filas, netikėjo Dievu. „Buvo palaiminimas, kad Dievas mane panaudojo pasiekti Filą“, – sakė Tomas. Tomas net vadovavo Filo laidotuvių apeigoms.

Galbūt atsitiktinis susitikimas turguje, susitikimas darbe, mokykloje ar net galimybė padėti nepažįstamajam žvejojant atveda prie Jėzaus pakeisto gyvenimo. Negalime tiksliai žinoti, kada Jėzus sugrįš. Tačiau mums suteikta privilegija eiti ir atstatyti, kol Jis ateis.

Melskimės kartu

Visos maldos grupės turi skirtingus bendros maldos būdus. Kviečiame 30–45 minutes praleisti vieningoje maldoje pasikliaujant Šventąja Dvasia.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite už konkrečius palaiminimus ir šlovinkite Dievą už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite kelias minutes savo nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už jų atleidimą.

Dievo mokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties dabartiniams iššūkiams ir sprendimams.

Maldos už bažnyčią: Melskitės už regioninius ir pasaulinius bažnyčios poreikius.

Vietinių bendruomenių reikmės: Melskitės už dabartinius bažnyčios narius, šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko išgirsti Dievo balsą ir atsakykite Jam šloviniu ar giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Tėve Dangiškas, išgirdau Tave“ („Edeno aidai“, Nr. 153)
- „Kaip vaikelis, taip tikėk“ („Edeno aidai“, Nr. 152)
- „Likimas mano – Tavo rankoj“ („Edeno aidai“, Nr. 157)
- „Jėzau, tik Tavim kas dieną“ („Edeno aidai“, Nr. 150)

6 DIENA, KETVIRTADIENIS

APSAUGOTI TAI, KAS SVARBIAUSIA

„Netrukus sugrįžiantis Jėzus reikalauja iš Dievo tautos tikro širdies pasiruošimo.“

Ant namo kabančioje iškaboje buvo parašyta: „XYZ apsaugos bendrovė: saugome tai, kas jums svarbu“. Svarbūs dalykai paprastai būna gerai apsaugoti. Namai ir automobiliai paprastai būna užrakinti, pinigai laikomi banke, svarbūs dokumentai seife, o vaikai saugomi nuo pavojaus.

Netruksta žmonių, norinčių pagrobti vertingus daiktus. Po to, kai buvo apiplėšti garsaus Anglijos futbolininko namai ir pagrobta 1 milijonas svarų sterlingų vertės laikrodžių ir juvelyrinių dirbinių, valdžios institucijos teigė, kad profesionalių vagių gauja greičiausiai atskrido į Didžiąją Britaniją, kad įvykdytų šį apiplėšimą. 1990 metais Bostone (Masačusetso valstija) vagys pavogė meno kūrinių, kurių vertė siekė pusę milijardo dolerių. Nusikaltėliai niekada nebuvo sulaikyti, o meno kūriniai – tarp jų ir olandų meistrų Vermeerio ir Rembranto paveiksai – niekada nebuvo grąžinti. Pelningo uždarbio pažadas įkvėpė ne vieną nusikaltėlį.

Tačiau meno kūriniai, laikrodžiai ir pinigai amžinybės šviesoje yra menkaverčiai. Kiekvienas šiandien gyvenantis žmogus kovoja dėl kažko, kas turi didžiulę vertę: proto, arba, kitaip tariant, amžinojo likimo. Tiek Dievo antspaudas, tiek žvėries ženklas bus įspausti žmonių kaktose (protuose). Tačiau nors Jėzus teigė, kad didžiausias Įstatymo įsakymas yra „**mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa**

širdimi, visa siela ir visu protu“ (*Mato 22, 37*), taip pat žinome, kad „jūsų priešas velnias kaip riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, tykodamas ką praryti“ (*1 Petro 5, 8*).

MŪSŲ BŪKLĖ

Esame atsidūrę tokio karo lauko centre, kokio nėra buvę. „Ir įnirto slibinas prieš moterį, ir metėsi kautis su kitais jos palikuonimis, kurie laikosi Dievo įsakymų ir saugo Jėzaus liudijimą.“ (*Aprėškimo 12, 17*) Ir dabar mes esame pačiame šio karo epicentre. Tad ką darote, kad apsaugotumėte savo protą, širdį ir šeimą visuotinio puolimo metu?

Jėzus kreipiasi į savo žmones, gyvenančius paskutinėmis žemės dienomis, sakydamas: „**Žinau tavo darbus, jog nesi nei šaltas, nei karštas. O, kad būtum arba šaltas, arba karštas! Bet kadangi esi drungnas ir nei karštas, nei šaltas, Aš išspjausiu tave iš savo burnos.**“ (*Aprėškimo 3, 15–16*) Toliau Jis cituoja paskutiniųjų laikų tikinčiuosius, kurie sako: „**Aš esu turtingas ir pralobęs ir nieko nestokoju.**“ (*17 eilutė*)

Toks rimtas įspėjimas turėtų išgąsdinti Dievo žmones. Jėzus kreipiasi į Bažnyčią ir sako: „Jūs neįsivaizduojate savo pavojingos dvasinės būklės rimtumo.“ Ir tai nėra įspėjimas, kurį galima atmesti kaip taikytiną kam nors kitam. Laodikėjos žinia skirta visai Dievo tautai.

Knygoje „Paslėpti lobiai“ Elena Vait rašė: „Daugelis tų, kurie vadina save krikščionimis, yra tikrai moralistai. Jie atsisakė dovanos, kuri leistų jiems šlovinti ir skelbti pasauliui Kristų. Šventosios Dvasios darbas jiems yra keistas dalykas. Jie nėra Žodžio vykdytojai. Dangiški principai, atskiriantys tuos, kurie yra susivieniję su Kristumi, nuo tų, kurie yra susivieniję su pasauliu, tapo beveik neatskiriami. Tariami Kristaus sekėjai nebėra kitokie, ypatingi žmonės. Nebegalima įžiūrėti skiriamosios ribos. Žmonės paklūsta pasaulio darbams, įpročiams, egoizmui. Bažnyčia perėjo į pasaulio pusę Įstatymo peržengimu, kai tuo tarpu pasaulis turėjo pereiti į Bažnyčios pusę paklusdamas Įstatymui. Kiekvieną dieną Bažnyčia vis labiau krypta į pasaulį.“¹

Rimtas pareiškimas, ypač turint omenyje tai, ką Paulius rašė Romos bažnyčiai. „**Kūno rūpesčiai veda į mirtį, o dvasios rūpesčiai – į gyvenimą ir ramybę. Kūno rūpesčiai priešiški Dievui; jie nepaklūsta Dievo Įstatymui ir net negali paklusti. Kas gyvena kūniškai, negali patikti Dievui.**“ (*Romiečiams 8, 6–8*)

Be visiško atsidavimo Jėzui negali būti jokio dvasinio saugumo. Laimei, Paulius nepaliko romiečių be vilties. Jis rašė: „**Jei jūs gyvenate pagal kūną, mirsite. Bet jei dvasia marinate kūniškus darbus, gyvensite.**“ (*Romiečiams 8, 13*)

DIEVO DOVANA

Netrukus įvyksiantis Jėzaus sugrįžimas reikalauja tikro Dievo tautos širdies pasirengimo. Gyvename „paskučiausiais laikais“, apie kuriuos Paulius rašė Timotiejui (žr. *1 Timotiejui 4, 1*). Kiekvienam krikščioniui ypač svarbu, kad jo širdis būtų sujungta su dangaus širdimi. Nebegalime gaišti, laiko liko nedaug. Jėzus netrukus sugrįš.

Dėl jūsų Jėzus „**Jis buvo paniekintas, žmogaus vardo nevertas, skausmų vyras, apsipratęs su negalia, toks, kuris prieš žmones užsidengia veidą. Jis buvo paniekintas, ir mes Jį laikėme nieku. Tačiau Jis prisiėmė mūsų negalias, sau užsikrovė mūsų skausmus. O mes laikėme Jį raupsuotu, Dievo nubaustu ir nuvargintu**“ (*Izaijo 53, 3–5*).

Jėzus pasiėmė jūsų nuodėmes ant kryžiaus ir mirė už jus. Dangus negalėjo padaryti daugiau, kad įtikintų jus jūsų nepaprastai didele verte Dievo akyse. Dievas padovanojo didžiausią įmanomą

dovana, kai „atidavė savo viengimį Sūnų“ (*Jono 3, 16*). Jei esate pasiruošę priimti šią dovaną, ji yra jūsų.

Laodikėjos bažnyčiai Jėzus sako: „**Aš tau patariu pirkti iš Manęs ugnyje išgryninto aukso, kad pralobtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir nebūtų matoma tavo nuogumo gėda, ir tepalo pasitepti akims, kad praregėtum.**“ (*Aprišimo 3, 18*) Tikėjimą į Kristų, Jo teisumą ir Šventosios Dvasios akių tepalą galima gauti nemokamai. Jei priimsite Kristų ir Jo teisumą, jie bus jūsų. Kasdienė malda ir Biblijos skaitymas sustiprins jūsų ryšį su Dievu. Atidavę savo gyvenimą Jėzui, galite būti tikri dėl išgelbėjimo dovanos.

„Kai mes paklūstame Kristui, mūsų širdis susijungia su Jo širdimi, mūsų valia susilieja su Jo valia, mūsų protas paklūsta Jo protui, mūsų mintys tampa pavaldžios Jam; mes gyvename Jo gyvenimą. Štai ką reiškia būti apsirengusiam Jo teisumo drabužiu.“²

Jei tik pakviesite Jį, Jėzus apsaugos tai, kas svarbiausia.

¹ Elena Vait, *Paslėpti lobiai*, p. 284.

² Ten pat, p. 281.

Melskimės kartu

Visos maldos grupės turi skirtingus bendros maldos būdus. Kviečiame 30–45 minutes praleisti vieningoje maldoje pasikliaujant Šventąja Dvasia. Žemiau rasite keletą maldų, vadovaujantis Dievo Žodžiu, pavyzdžių. Taip pat galite melstis naudodami kitas ištraukas.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite už konkrečius palaiminimus ir šlovinkite Dievą už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite kelias minutes savo nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už jų atleidimą.

Dievo mokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties dabartiniams iššūkiams ir sprendimams.

Maldos už bažnyčią: Melskitės už regioninius ir pasaulinius bažnyčios poreikius.

Vietinių bendruomenių reikmės: Melskitės už dabartinius bažnyčios narius, šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko išgirsti Dievo balsą ir atsakykite Jam šlovinimu ar giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „O širdie nuliūdus“ („Edeno aidai“, Nr. 149)
- „Jėzum noriu sekti“ („Edeno aidai“, Nr. 148)
- „Dieve, arčiau Tavęs“ („Edeno aidai“, Nr. 144)
- „Viltį, mielas Atpirkėjau“ („Edeno aidai“, Nr. 143)

7 DIENA, PENKTADIENIS

SAŽININGUMAS YRA GERIAUSIA NUOSTATA

„*Tas, kas nusidėjėlio gyvenime pradeda išgelbėjimo darbą, pasižada jį tęsti iki pat Jėzaus sugrįžimo dienos.*“

Sakoma, kad sąžiningumas yra geriausia nuostata. Ir niekur tai nėra taip teisinga, kaip tikėjimo reikaluose.

Tik išlaisvinti iš Egipto nelaisvės, Izraelio vaikai su džiaugsmu sudarė Sandorą su Dievu. Tai buvo vilties ir lūkesčių pilni žmonės, kurie dykumoje susitiko su Dievu.

Sužinojęs, kad Dievas nori, jog jie būtų Jo „nuosavybė, brangesnė už visas kitas tautas“, „**Mano kunigiška karalystė ir šventa tauta**“, Izraelis entuziastingai sutiko su Dievo pasiūlymu (žr. *Išėjimo 19, 5–6*). „**Viską, ką tik Viešpats kalbėjo, darysime**“, – pareiškė jie (*8 eilutė*). Tačiau vos po šešių savačių Mozės tautiečiai, vadovaujami jo brolio, vyriausiojo kunigo Aaron, nuliėjo aukso veršį ir ėmėsi žeminančios stabmeldystės. „**Sėdosi valgyti ir gerti, po to kėlėsi užauti**.“ (*Išėjimo 32, 6*) Mozė taip pasibjaurėjo tuo, ką matė nusileidęs nuo Sinajaus kalno, kad „**metė plokštes iš rankų ir sudaužė kalno papėdėje**“ (*Išėjimo 32, 19*).

Jų problema nebuvo nuoširdumo ar noro stoka. Jie paprasčiausiai pateko į tą pačią bėdą, kurią Paulius aprašė Laiške romiečiams. „**Nes darau ne tai, ko noriu, bet tai, ko nekenčiu**.“ (*Romiečiams 7, 15*) Izraeliui reikėjo būti sąžiningiems. Pripažindami, kad nesugeba daryti to, ko Dievas prašė, jie būtų išvengę nesibaigiančio nesėkmių ir kančių srauto.

Ši buvusi pavergta tauta, nepripratusi prie laisvės ar laisvo apsisprendimo, ištisas kartas apsupta žiaurios pagonybės, niekaip negalėjo pati iš savęs padaryti to, ko prašė Dievas. Būtent tokioje situacijoje šiandien yra Dievo tauta. Klausimas turėtų būti ne tas, ar Dievas nori, kad Jo tauta Jį mylėtų ir Jam paklustų, ar ne, bet kaip tai turi įvykti?

RAKTAS

Daugelis nusivylė savo nesugebėjimu sąžiningai gyventi Dievo akivaizdoje, dažnai darydami išvadą, kad niekada nesupras tikros krikščionybės paslapties. Pirmas dalykas, kurį turi suprasti Jėzaus sekėjas, yra jo paties silpnumas. Antrasis – tai, ką Dievas žada padaryti su tuo žmogaus silpnumu ir per tą silpnumą.

Tiesa ta, kad Dievas negali išgelbėti tų, kurie mano esą stiprūs. Štai kodėl Paulius rašė: „**Kas tariasi stovįs, težiūri, kad nepultų**.“ (*1 Korintiečiams 10, 12*) Kaip sakė pranašas: „**Mūsų teisūs darbai – lyg suteršti skudurai**.“ (*Izaijo 64, 5*)

Tačiau šiems nuodėmingiems, klystantiems žmonėms Dievas sako: „**Gana tau Mano malonės, nes Mano galybė tampa tobula silpnume**.“ (*2 Korintiečiams 12, 9*) Sėkmingo krikščioniško gyvenimo raktas – išmokti pasitikėti Jėzaus galybe. Dievas neprašo savo vaikų daryti didžiųjų dalykų, Jis prašo atiduoti savo gyvenimą Jam, kad galėtų juose daryti didžius dalykus.

Ši mintis ne kartą išsakyta Laiške filipiečiams: „**Esu tikras, kad Tas, kuris jumyse pradėjo šį gerą darbą, jį ir pabaigs iki Kristaus Jėzaus dienos**.“ (*Filipiečiams 1, 6*) Tas, kuris nusidėjėlio gyvenime pradeda išgelbėjimo darbą, pasižada jį tęsti iki Jėzaus sugrįžimo dienos. „**Nes Dievas iš savo palankumo skatina jus ir trokšti, ir veikti!**“ (*Filipiečiams 2, 13*)

Tiems patiems tikintiesiems Paulius išsako savo troškimą: „**ir būčiau Jame, nebeturėdamas nuosavo teismo, kurį teikia Įstatymas, bet turėdamas teisumą iš tikėjimo Kristumi, einantį iš Dievo, paremtą tikėjimu**“ (*Filipiečiams 3, 9*). Paulius aiškina Filipų bažnyčiai, kad Dievas nori, jog Jo vaikai leistų Jam gyventi juose. Atiduodami savo gyvenimą Dievui, nusidėjėliai gauna paties Jėzaus teisumą.

Kai Šventoji Dvasia apsigyvena tikinčiajame, jis gauna Kristų ir Jo teisumą. Jėzus pasižada gyventi savo sekėjų širdyse. Kaip rašoma Laiške galatams: „**Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo save už mane**.“ (*Galatams 2, 20*) Paulius aiškino Kolosų bažnyčiai, kad Evangelijos paslaptis yra: „**Kristus jumyse – garbės viltis**.“ (*Kolosiečiams 1, 27*)

Jėzus išreiškė tą pačią mintį palyginime, sakydamas, kad Jo santykiai su mokiniiais panašūs į ryšį tarp vynmedžio ir jo šakelių. „**Pasilikite Manyje, ir Aš jumyse**“, – sakė Jėzus. „**Kaip šakelė negali duoti**

vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs bevaisiai, nepasilikdami Manyje.“
(Jono 15, 4)

GYVI KRISTUJE

Kiekviena diena suteikia Dievo vaikui galimybę atsiduoti Jam. „Kristui atsidavusi siela tampa Jo tvirtove, kurią Jis gina šiame maištingame pasaulyje ir nori, kad joje būtų pripažįstama tik Jo valdžia. Šitaip Dangaus jėgoms priklausanti siela yra atspari šėtono išpuoliams.“¹

„Argi nežinote, kad, pasiduodami kam nors vergiškai tarnauti, jūs iš tiesų tampate vergais to, kurio klausote, ar tai būtų nuodėmė, vedanti į mirtį, ar klusnumas, vedantis į teisumą?“
(Romiečiams 6, 16) „Visas tikras paklusnumas kyla iš širdies. Tai širdis darbuojasi su Kristumi. Ir jeigu mes leisime, Jis taip susitapatins su mūsų mintimis bei tikslais, taip susies mūsų širdis ir protus su savo valia, kad paklusdami Jam mes tesielgsime pagal savo pačių impulsus. Valia, apvalyta ir pašventinta, jaus didžiausią malonumą tarnaudama Jam. Kai pažįstame Dievą pagal mums duotąją privilegiją Jį pažinti, mūsų gyvenimas bus nuolatinis paklusnumas. Kai įvertinsime Kristaus charakterį ir nuolatos bendrausime su Dievu, nuodėmė mums taps bjauri.“²

Vokiečių teologas Dietrichas Bonhoefferis rašė: „Kai Kristus pašaukia žmogų, Jis liepia jam ateiti ir numirti.“³ Kai mes mirštame senajam gyvenimui, Jėzus gali perkeisti mus pagal savo paveikslą. Neabejotinai bus nusivylimo akimirų, kai mokysimės, kaip Jam visiškai atsiduoti. Jei būsime sąžiningi sau, pripažinsime, kad nesugebame būti tokie, kokių reikalauja amžinybė. Tas pats sąžiningumas leis pripažinti, kad Dievas gali padaryti viską, ko reikia išteisinimui ir pašventinimui net ir silpniausiojo gyvenime. Atsidavę Jėzui galime su pasitikėjimu žvelgti į tą Didžiąją dieną, kai atpirktieji sakys: **„Štai mūsų Dievas! Juo mes pasitikėjome, ir Jis mus išgelbėjo! Štai Viešpats! Juo mes pasitikėjome! Džiūgaukime ir linksminkimės, kad Jis mus išganė.“** (Izaijo 25, 9)

„Ateik, Viešpatie Jėzau.“ (Apreiškimo 22, 20)

¹ Elena Vait, *Su meile iš Dangaus*, p. 293.

² Ten pat, p. 620.

³ Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship* (Touchstone; pirmasis leidimas 1995 m.), p. 99.

Melskimės kartu

Visos maldos grupės turi skirtingus bendros maldos būdus. Kviečiame 30–45 minutes praleisti vieningoje maldoje pasikliaujant Šventąja Dvasia.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite už konkrečius palaiminimus ir šlovinkite Dievą už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite kelias minutes savo nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už jų atleidimą.

Dievo mokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties dabartiniams iššūkiams ir sprendimams.

Maldos už bažnyčią: Melskitės už regioninius ir pasaulinius bažnyčios poreikius.

Vietinių bendruomenių reikmės: Melskitės už dabartinius bažnyčios narius, šeimų ir kaimynų poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko išgirsti Dievo balsą ir atsakykite Jam šloviniu ar giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Diena ramybės, džiaugsmo“ („Edeno aidai“, Nr. 83)
- „Dievo šventoji palaimos diena“ („Edeno aidai“, Nr. 85)

- „Paguoda, Dieve, man esi“ („Edeno aidai“, Nr. 84)

8 DIENA

2025 maldos savaitė: Antroji sabata

PO JĖZAUS ANTROJO ATĖJIMO

AMŽINASIS GYVENIMAS SU JĖZUMI NAUJAJAME DANGUJE IR NAUJOJOJE ŽEMĖJE

Elena Vait

Mes matome Dievo atvaizdą, atspindintį tarsi veidrodyje, gamtos kūrinuose ir Jo elgesyje su žmonėmis; bet tada mes matysime Jį veidas į veidą, be jokios skiriančios uždangos.

Kuo daugiau žmonės sužinos apie Dievą, tuo labiau žavėsis Jo charakteriu.

Biblijoje išgelbėtųjų palikimas yra vadinamas *Tėvyne* (*Hebrajams 11, 14–16*). Ten dangiškasis Ganytojas veda savo kaimenę prie gyvybės vandens versmių. Gyvybės medis duoda vaisius kas mėnesį, ir medžio lapai tarnauja tautų gerovei. Ten yra amžinai trykštančių, skaidrių kaip krištolas versmių, o šalia jų linguojantys medžiai meta savo šešėlį ant takų, paruoštų Viešpaties atpirktiesiems. Ten plačiai nusidriekusios lygumos pereina į gražias kalvas, o Dievo kalnai aukštai iškėlę savo didingas viršūnes. Šiose ramiose lygumose, šalia gyvybės versmių Dievo tauta – taip ilgai keliavusi ir klajojusi – atras savo Tėvynę.

Ten Naujoji Jeruzalė, šlovingos Naujosios žemės sostinė, bus „puošni karūna Viešpaties rankoje, karališka diadema savo Dievo dešinėje.“ „Jos švytėjimas tarsi brangakmenio, tarsi jaspio akmens, tviskančio kaip krištolas. Tautos vaikščios Jo [Avinėlio] šviesoje, ir žemės karaliai atsineš į jį [Miestą] savo puošnumą“ (*Izaijo 62, 3; Apreiškimo 21, 11. 24*). Viešpats sako: „Aš džiaugsiuosi Jeruzalėje ir linksminsiuosi savo tautoje.“ „Štai Dievo padangtė tarp žmonių. Jis apsigyvens pas juos, ir jie bus Jo tauta, o pats Dievas bus su jais.“ (*Izaijo 65, 19; Apreiškimo 21, 3*)

KAIP VISKAS BUS

Dievo mieste *nakties nebebus*. Niekam nereikės ir niekas netrokš tokio poilsio. Mes nepavargsime vykdydami Dievo valią ir šlovindami Jo vardą. Mes visada jausime niekada nesibaigiančio rytmečio gaivumą. „Jiems nereikės nei žiburio, nei saulės šviesos, nes Viešpats Dievas jiems švies.“ (*Apreiškimo 22, 5*) Saulės šviesą pakeis spindesys, kuris nebus skausmingai akinantis, tačiau daug kartų viršys vidudienio šviesą. Dievo ir Avinėlio šlovė užlies Šventąjį Miestą negęstančia šviesa. Atpirktieji vaikščios amžinos dienos šviesoje, kurios šaltinis nėra saulė.

„Aš jame nemačiau šventyklos, nes Viešpats, Visagalis Dievas, ir Avinėlis yra jo šventykla.“ (*Apreiškimo 21, 22*) Dievo tautai suteikta ypatinga teisė artimai bendrauti su Tėvu ir su Jo Sūnumi. Dabar „mes regime lyg veidrodyje, mūsų pavidalu“ (*1 Korintiečiams 13, 12*). Dievo atvaizdą tarsi veidrodyje atspindi gamtos kūriniai ir Jo bendravimas su žmonėmis. Tada mes pamatysime Jį patys, joks šydas nebeskirs mūsų. Mes stovėsime greta Jo ir matysime šlovę, spindinčią Jo veide.

Ten atpirktieji *pažins, kaip patys yra pažinti*. Meilė ir užuojauta, kurią pats Dievas pasėjo žmogaus sieloje, ten pasireikš pačiu nuoširdžiausiu ir švelniausiu būdu. Tyras bendravimas su šventosiomis būtybėmis, darnus ir draugiškas gyvenimas drauge su palaimintais angelais ir visų amžių ištikimaisiais Dievui, kurie išplovė savo drabužius ir juos išbalino Avinėlio krauju, – šventieji ryšiai, jungiantys visą šeimą danguje ir žemėje, – visa tai sudaro atpirktųjų laimę.

Ten nemirtingi protai su negėstančiu susižavėjimu mąstys apie kūrybinės jėgos stebuklus ir atperkančios meilės paslaptis. Ten nebus žiauraus, apgaudinėjančio priešo, kuris gundytų pamiršti Dievą. Ten atsiskleis kiekvienas sugebėjimas, padidės visi gabumai. Įgytos žinios nevargins proto ir nesekins jėgų. Ten bus priimti patys didžiausi pasiūlymai, išpildyti didžiausi troškimai, įgyvendinti kilniausi tikslai. Ir vis dėlto dar atsiras naujų viršūnių, kurias reiktų įveikti, naujų stebuklų, kurie žavėtų mus, naujų tiesų, kurias reiktų suprasti, naujų tikslų, kurie išjudintų proto, sielos ir kūno jėgas.

AMŽINYBĖS DŽIAUGSMAS

Dievo atpirktųjų mokymuisi atsivers visi visatos turtai. Išgelbėti nuo mirties, jie tęsia savo nepailstantį skrydį link tolimųjų pasaulių – pasaulių, kurie virpėjo iš sielvarto, regėdami žmonijos nelaimės, ir džiaugsmingomis giesmėmis sveikino kiekvieną atpirktą žmogų. Neapsakomai džiaugdamiesi žemės vaikai dalijasi su nenupuolusiomis būtybėmis jų džiaugsmu ir išmintimi. Jos dalijasi savo žinių ir proto lobiais, sukratais per amžių amžius mąstant apie Dievo darbus. Jie skvarbiai žvelgia į kūrimo šlovę – saulės ir žvaigždės, sistemas, nustatyta tvarka skriejančias aplink dieviškąją sostą. Ant visų kūrinijų, nuo mažiausio iki didžiausio, yra užrašytas Kūrėjo vardas, visi jie išreiškia Jo galybės lobius. Į amžinybę nueinantys metai sukurs vis turtingesnius ir šlovingesnius santykius su Dievu ir Kristumi. Didėjant pažinimui, didės meilė, nuolankumas, pagarba ir laimė. Juo daugiau žmonės pažins Dievą, tuo labiau žavėsis Jo charakteriu. Kai Jėzus atvers jiems atpirkimo lobius ir nuostabius didžiosios kovos su šėtonu pasiekimus, atpirktųjų širdys virpės iš susijaudinimo. Nudžiugę ir susižavėję jie užgros savo auksinėmis arfomis. Ir tada miriadų miriadais ir tūkstančių tūkstančiais balsų įsilies į galingą šlovinimo chorą.

„Visi kūriniai, esantys danguje, žemėje, po žeme ir jūroje, ir visa, kas juose, skelbė: ‘Sėdinčiajam soste ir Avinėliui tebūnie gyrius ir pagarba, ir šlovė, ir valdžia per amžių amžius!’“ (*Apreiškimo 5, 13*)

Didžioji kova baigėsi. Daugiau nebėra nuodėmės ir nusidėjėlių. Visata yra nesutepta. Visa neaprepiama kūrinija pulsuoja vieningai ir džiaugsmingai. Nuo To, kuris visa sukūrė, į visas beribės erdvės sritis liejasi gyvybės, šviesos ir džiaugsmo srautas. Nuo mažiausio atomo iki didžiausio pasaulio, visi gyvi ir negyvi kūriniai savo tikruoju grožiu ir tobulu džiaugsmu skelbia, kad *Dievas yra meilė*.

Šis straipsnis iš Elenos Vait knygos „Didžioji kova“ 42 skyriaus „Kovos pabaiga“. Biblija liudija, kad viena iš Šventosios Dvasios dovanų yra pranašystės dovana. Ši dovana yra išskirtinis likučio Bažnyčios ženklas ir Septintosios dienos adventistai tiki, kad ji pasireiškė Elenos Vait (1827–1915) daugiau nei 70 metų trukusiame tarnavime.

Melskimės kartu

Visos maldos grupės turi skirtingus bendros maldos būdus. Kviečiame 30–45 minutes praleisti vieningoje maldoje pasikliaujant Šventąja Dvasia.

Papildomi patarimai

Dėkojimas ir šlovinimas: Padėkokite už konkrečius palaiminimus ir šlovinkite Dievą už Jo gerumą.

Atgaila: Skirkite kelias minutes savo nuodėmių išpažinimui ir padėkokite Dievui už jų atleidimą.

Dievo mokymas: Paprašykite Dievą suteikti išminties dabartiniams iššūkiams ir sprendimams.

Maldos už bažnyčią: Melskitės už regioninius ir pasaulinius bažnyčios poreikius.

Vietinių bendruomenių reikmės: Melskitės už dabartinius bažnyčios narius, šeimų ir kaimynų

poreikius.

Pokalbis su Dievu: Skirkite laiko išgirsti Dievo balsą ir atsakykite Jam šlovinimu ar giesme.

Siūlomos giesmės bendram giedojimui:

- „Noriu vien Jėzui aš priklausyti“ („Edeno aidai“, Nr. 57)
- „Jėzum noriu sekti“ („Edeno aidai“, Nr. 148)
- „Tėve dangiškas, išgirdau Tave“ („Edeno aidai“, Nr. 153)
- „O, kokį Draugą aš radau“ („Edeno aidai“, Nr. 158)
- „Dieve, Tu toks maloningas“ („Edeno aidai“, Nr. 52 A)
- „Siek Danguos karalystės“ („Edeno aidai“, Nr. 84 A)

MALDOS SAVAITĖ

2025 m. lapkričio 1–8 d.

www.tendayssofprayer.org

Kvietimas misionieriškai tarnystei

Jėzus kviečia mus ne tik melstis, tačiau atsakyti ir į mus supančiųjų dvasinius bei fizinius poreikius. **„Juk Aš buvau išalkęs, ir jūs Mane pavalgydinate, buvau ištroškęs, ir Mane pagirdėte, buvau keleivis, ir Mane priglaudėte, buvau nuogas – Mane aprengėte, ligonis – Mane aplankėte, kalinys – atėjote pas Mane.“** (Mato 25, 35–36)

Knygoje „Gydymo tarnystė“ skaitome: „Mes privalome gyventi dvejoją gyvenimą – minčių ir veiksmų gyvenimą, tylios maldos ir nuoširdaus darbo gyvenimą.“ („Gydymo tarnystė“, p. 380) Mūsų Gelbėtojas užliejo mus tokia meile, kad mes turime privilegiją pasidalyti ja su draugais, kaimynais ir nepažįstamais mums žmonėmis, kurie turi poreikių. Pasibaigus „Maldos savaitėi“, paklauskite Dievą, kaip jūs ir jūsų bažnyčia gali pasitarnauti aplinkiniams. „Planuodami savo tarnystę, neleiskite niekam sutrukdyti melstis. Be abejonės, jūsų asmenines, nukreiptas į artimųjų išgelbėjimą pastangas turi lydėti nuoširdžios maldos vienumoje. Norint suprasti sielų gelbėjimo mokslą, reikia didelės išminties. Prieš eidami pas žmones, pirmiau ateikite pas Jėzų. Tarnystė žmonėms prasideda prie Dangiškojo malonės sosto.“ (Prayer, p. 313)

Štai kai kurie būdai, kurie padės jums pamatyti, kaip galite padėti žmonėms. Išsirinkite tarnysčių kryptis, kurios bus atsakas į poreikius žmonių, kuriems jūs ruošiatės padėti.

- Pamaitinkite sergantį brolių ar sesę, draugą, kaimyną;
- Pakvieskite kaimyną/kolegą į svečius;
- Pamaitinkite benamį;
- Paaukokite drabužių, kuriuos jūs patys norėtumėte gauti;
- „Įvaikinkite“ pagyvenusį žmogų. Nuolat jį lankykite, pagelbėkite namų ruošos darbuose, padėkite apsipirkti, paruoškite valgyti, darbuokitės jo namuose, sode;
- Iškepkite duonos ar pyragą ir pavaišinkite kaimyną;
- Pasiūlykite savo pagalbą jūsų apylinkės gyventojams jų vykdomuose projektuose;
- Padėkite prižiūrėti ligonį arba neįgalųjį. Tuo jūs pagelbėsite juos prižiūrintiems;
- Dalyvaukite socialiniuose projektuose;
- Susipažinkite su naujais kaimynais arba su tais, kurių nepažįstate. Pasidalykite kokiomis nors vaišėmis su jais. Tegul jie pasijunta tarsi namuose;
- Nupirkite maisto produktų ir perduokite juos sunkiai besiverčiančiai šeimai;

- Pasiūlykite kartu studijuoti Bibliją;
- Apsilankykite globos namuose;
- Pamaitinkite studentą;
- Paaukokite drabužių skurdžiai besiverčiančiai šeimai;
- Jūsų bažnyčioje galima paruošti vietą, kurioje galėsite palikti drabužius, skirtus stokojantiems;
- Paaukokite jūsų kompiuterį ar kitą elektroninį įrenginį;
- Paruoškite patarimus ir medžiagą sveikatos tema;
- Paskambinkite sergančiam;
- Pakalbinkite kaimynus, paklauskite, kaip jiems einasi;
- Padovanokite knygą artimam žmogui, draugui, bičiuliui, kolegai;
- Parenkite evangelizacinę programą;
- Dalykitės Dievo Žodžiu, dovanodami lankstinukus – 10 Dievo įsakymų, laikraštį „Vilties šaltinis“;
- Pasiūlykite kam nors iš draugų atverti širdį Jėzui;
- Pasidalykite savo kulinariniais sugebėjimais puslapyje „Sveikata ir gerovė“;
- Dovanokite krikščionišką literatūrą;
- Nupirkite produktų ir atneškite žmogui, kuris prarado savo artimąjį;
- Aplankykite ligoninės pacientą. Praskaidrinkite jo kasdienybę, paklauskite, kuo galėtumėte padėti;
- Paskaitykite pagyvenusiam žmogui;
- Aplankykite vaikų globos namus ir pasiūlykite savo pagalbą;
- Paskaitykite Bibliją neregiam arba tiems, kurie patys negali skaityti;
- Leiskite pernaktoti savo namuose stokojančiam;
- Savanoriškai pasidarbuokite namuose, kur gyvena ar laikinai būna žmonės, patyrę smurtą;
- Paaukokite kelias knygas vaikų globos namams;
- Aplankykite senelių namus kartu su jaunuimu. Paruoškite jiems šventinę programą, giesmes;
- Surenkite šventę vaikams iš socialiai pažeidžiamų šeimų;
- Sutvarkykite aplinką;
- Organizuokite Maldos namuose sveikatos, sporto būrelį. Pakvieskite draugus ir kaimynus;
- Pakvieskite žmones pažiūrėti filmą dvasine tema. Pasimelskite kartu;
- Sugalvokite savo projektą tarnystei.

Daugiau apie pasiūlymus tarnystei:

www.revivalandreformation.org/resources/witnessing

MALDOS SAVAITĖ

2025 m. LAPKRIČIO 1–8 d.

www.tendaysofprayer.org

Dievo pažadai maldai

Pažadai maldai, pažadai dėl Šventosios Dvasios

„Prašykite VIEŠPATĮ lietaus, ankstyvųjų lietu, VIEŠPATĮ, kuris sukuria perkūnijos debesis, gausiai duoda lietaus ir žolės kiekvienam Jo laukuose.“ (Zacharijo 10, 1)

„Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie Jį prašo.“ (Luko 11, 13)

„O Globėjas Šventoji Dvasia, kurį Mano vardu Tėvas atsiųs, Jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs... Jis ateis ir parodys pasauliui, kaip šis klysta dėl nuodėmės, dėl teismo, dėl teismo.“ *(Jono 14, 26; 16, 8)*

„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas Mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau, ir dar už juos didesnių, nes Aš keliauju pas Tėvą. Ir ko tik prašysite Mano vardu, Aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje. Jei ko prašysite Manęs Mano vardu, Aš padarysiu.“ *(Jono 14, 12–14)*

„Jis tarė man: ‘Štai VIEŠPATIES žodis Zerubabeliui. Ne galybė, ne jėga, bet Mano Dvasia, – skelbia Galybių VIEŠPATIS.’“ *(Zacharijo 4, 6)*

Dievo pažadai – atsakas į maldas

„Jei pasiliksime Manyje ir Mano žodžiai pasiliks jumoje, jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta.“ *(Jono 15, 7)*

Todėl visiškai pasitikėdami artinimėms prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku.“ *(Hebrajams 4, 16)*

„Todėl sakau jums: ko tik meldamiesi prašote, tikėkite gausią, ir tikrai taip bus.“ *(Morkaus 11, 24)*

„Šaukis Manęs vargo dieną; išgelbėsiu tave, ir tu Mane šlovinsi.“ *(Psalmynas 50, 15)*

„Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems Mano dangiškasis Tėvas jį suteiks. Kur du ar trys susirinkę Mano vardu, ten ir Aš esu tarp jų.“ *(Mato 18, 19)*

„Visa, ko tikėdami melsite, gausite.“ *(Mato 21, 22)*

„Ir ko tik prašysite Mano vardu, Aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje. Jei ko prašysite Manęs Mano vardu, Aš padarysiu.“ *(Jono 14, 13–14)*

„Tą dieną jūs Manęs nieko neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei tik prašysite Tėvą Mano vardu, Jis duos tai jums. Iki šiol jūs nieko neprašėte Mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.“ *(Jono 16, 23–24)*

„Mes tvirtai pasitikime Juo, nes ko tik prašome pagal Jo valią, Jis mūsų išklauso. O jeigu žinome, kad Jis mūsų išklauso, ko tik prašome, tai ir žinome turį, ko esame prašę.“ *(1 Jono 5, 14–15)*

Pažadai apie Dievo galybę

„Argi yra Dievui negalimų dalykų? Aš sugrįšiu pas tave šiuo laiku kitais metais, ir Sara turės sūnų.“ *(Pradžios 18, 14)*

„Pats VIEŠPATIS kovos už jus, o jūs nutilkite.“ *(Išėjimo 14, 14)*

„Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „‘Tai neįmanoma žmonėms, bet ne Dievui: Dievui viskas įmanoma.’“ *(Morkaus 10, 27)*

„Tasai, kuris jus šaukia, yra ištikimas; Jis ir įvykdys!“ *(1 Tesalonikiečiams 5, 24)*

„Žinau, kad Tu gali visa padaryti; ką tik užsimoji, tą gali įvykdyti.“ *(Jobo 42, 2)*

„Tai ką dėl viso šito pasakysime? Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?! Jeigu Jis nepagailėjo nė savo Sūnaus, bet atidavė Jį už mus visus, tai kaipgi Jis ir visko nedovanotų kartu su Juo?!“ *(Romiečiams 8, 31–32)*

„Tada Balakas tarė Bileamui: ‘Ką tu padarei? Aš atvedžiau tave prakeikti mano priešus, o tu juos laiminte palaiminai!’“ *(Skaičių 23, 11)*

„Nagi, ar nežinai, ar nesi girdėjęs? VIEŠPATS – amžinasis Dievas, visų žemės šalių Kūrėjas. Jis nepailsta, nepavargsta; Jo išmintis neištiriama. Nuvargusiam Jis duoda jėgų, bejėgiui atšviežina gyvastį. Net jaunuoliai pailsta ir pavargsta, vaikinai klupte klumpa, bet tie, kurie pasitiki VIEŠPAČIU, atgaus jėgas, pakils tarsi erelių sparnais, ir nepavargs bėgdami, nepails eidami.“ (*Izaijo 40, 28–31*)

Dievo pažadai vadovauti

„Argi tau neįsakiau: ‘Būk stiprus ir ryžtingas’? Taigi nesibaimink ir nenuogąstauk, nes VIEŠPATS, tavo Dievas, su tavimi, kad ir kur eitumei!“ (*Jozuės 1, 9*)

„Būk tikras, Aš esu su tavimi! Globosiu tave, kad ir kur eitum, ir sugrąžinsiu tave į šią žemę. Niekada tavęs nepaliksiu, kol neįvykdysiu, ką tau pažadėjau.“ (*Pradžios 28, 15*)

„Štai siunčiu Aš angelą pirma tavęs saugoti tave kelyje ir nuvesti į vietą, kurią parengiau.“ (*Išėjimo 23, 20*)

„Tačiau ieškosi ten VIEŠPATIES, savo Dievo, ir rasi Jį, jei ieškosi visa širdimi ir visa siela.“ (*Pakartoto Įstatymo 4, 29*)

„Šaukis Manęs, ir Aš atsiliėpsiu! Pasakysiu tau nuostabių dalykų, paslapčių, kurių nežinojai.“ (*Jeremijo 33, 3*)

„Kiekvienas slėnys tegu būna užpiltas, kiekvienas kalnas bei kalva tebūna nukasta. Uolėta žemė pavirs lyguma, kalvotos apylinkės slėniais. Tada VIEŠPATIES šlovė bus apreikšta! Visa žmonija drauge Ją išvys, nes pats VIEŠPATS tai pažadėjo savo lūpomis!“ (*Izaijo 40, 4–5*)

„VIEŠPATS sako: ‘Mokysiu tave ir rodysiu tau kelią, kuriuo turi eiti; patarsiu tau, lydėdamas tave akimis.’“ (*Psalmynas 32, 8*)

„Pats VIEŠPATS eina pirma tavęs. Jis bus su tavimi, nepaliks tavęs vieno ir neapleis. Nebijok ir neišsigąsk!“ (*Pakartoto Įstatymo 31, 8*)

„Kas tik pagarbiai bijo VIEŠPATIES, tas sužino iš Jo taką, kuriuo eiti turėtų.“ (*Psalmynas 25, 12*)

„Visa širdimi pasitikėk VIEŠPAČIU ir nesiremik vien savo įžvalga. Pripažink Jį visur, kad ir ką darytum, ir Jis ištiesins tavo kelius.“ (*Patarlių 3, 5–6*)

„Kai... duodi alkstančiam duonos ir palengvini varguolio gyvenimą, šviesa tau užtekės tamsoje, tamsa bus tau šviesi kaip dienovidis. VIEŠPATS visuomet bus tavo Vadovas, ir sausros išdegintoje šalyje tave pasotins. Jis atnaujins tavo jėgas, ir tu būsi kaip laistomas sodas, kaip niekada neišsenkantis šaltinis.“ (*Izaijo 58, 10–11*)

„Atsiliėpsiu pirmiau, negu jie šauksis, išklausysiu, dar jiems tebekalbant.“ (*Izaijo 65, 24*)

Dievo pažadai pakeisti širdį

„Aš duosiu jiems širdį, kad pripažintų, jog Aš esu VIEŠPATS. Jie bus Mano tauta, o Aš būsiu jų Dievas, nes jie visa širdimi sugrįš pas Mane.“ (*Jeremijo 24, 7*)

„Be to, VIEŠPATS, tavo Dievas, apipjaustys tavo širdį ir tavo palikuonių širdis, kad mylėtumei VIEŠPATĮ, savo Dievą, visa širdimi ir visa siela ir išliktumei gyvas.“ (*Pakartoto Įstatymo 30, 6*)

„Duosiu jums naują širdį ir atnaujinsiu jus nauja dvasia. Išimsiu iš jūsų akmens širdį ir duosiu jums jautrią širdį.“ (*Ezechielio 36, 26*)

„Esu tikras, kad Tas, kuris jumyse pradėjo šį gerą darbą, jį ir užbaigs iki Kristaus Jėzaus dienos.“ (*Filipiečiams 1, 6*)

„Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena, praėjo, štai atsirado nauja.“ (2 Korintiečiams 5, 17)

„Aš Įstatymu numiriau Įstatymui, kad gyvenčiau Dievui. Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaugojo save už mane.“ (Galatams 2, 19–20)

„Pats ramybės Dievas jus tobulai tepašventina ir teišlaiko sveiką bei nepeiktiną jūsų dvasią, sielą ir kūną mūsų Viešpaties Jėzaus atėjimui. Tasai, kuris jus šaukia, yra ištikimas; Jis ir įvykdys!“ (1 Tesalonikiečiams 5, 23–24)

„Jeigu Mano tauta, vadinama Mano vardu, nusizemins, melsis, ieškos Mano veido ir nusigręš nuo savo nedorų kelių, Aš išgirsiu savo dangaus buveinėje, atleisiu nuodėmes ir atgaivinsiu kraštą.“ (2 Metraščių 7, 14)

„Juk Tu, Viešpatie, geras ir atlaidus, kupinas ištikimos meilės visiems, kurie Tavęs šaukiasi.“ (Psalmynas 86, 5)

„Eidami melstis, atleiskite, jei turite ką nors prieš kitus, kad ir jūsų Tėvas danguje jums atleistų jūsų nusižengimus.“ (Morkaus 11, 25)

„Verčiau būkite malonūs, gailestingi, atlaidūs vieni kitiems, kaip ir Dievas Kristuje jums buvo atlaidus.“ (Efeziečiams 4, 32)

„Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, Jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų nedorybių.“ (1 Jono 1, 9)

„VIEŠPATS sako: ‘Eikite šen, ir drauge pasvarstykite. Esate paraudę nuo nuodėmių, bet Aš išbalinsiu jus kaip sniegą. Jūsų nuodėmės raudonos it kraujas, bet jos gali tapti baltos it vilna.’“ (Izaijo 1, 18)

„Aš, Aš – Tas, kuris dėl savęs naikina tavo nusižengimus, – Aš tavo nuodėmių neatminsiu.“ (Izaijo 43, 25)

„Tada nebereikės bičiuliui raginti savo bičiulį ar broliui savo brolių: ‘Pažinkite VIEŠPATĮ!’ Visi, maži ir dideli, pažins Mane, tai VIEŠPATIES žodis, nes jų kaltę atleisiu ir jų nuodėmės daugiau nebeatminsiu.“ (Jeremijo 31, 34)

„Kuriam turime atpirkimą Jo krauju ir nuodėmių atleidimą Jo malonės gausa.“ (Efeziečiams 1, 7)

„Juk kiekvienas, kuris gimęs iš Dievo, nugalį pasaulį, ir štai pergalė, nugalinti pasaulį, – mūsų tikėjimas!“ (1 Jono 5, 4)

„Tačiau visa mes lengvai nugalime per Tą, kuris mus pamilo.“ (Romiečiams 8, 37)

„Bet dėkui Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.“ (1 Korintiečiams 15, 57)

„Nebijok, nes Aš su tavimi, nebūgštau, nes Aš tavo Dievas! Stiprinsiu tave, padėsiu tau, remsiu tave savo teisumo dėšine.“ (Izaijo 41, 10)

„Visais atvejais pasiimkite tikėjimo skydą, su kuriuo užgesinsite visas ugningas piktojo strėles.“ (Efeziečiams 6, 16)

„Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaugojo save už mane.“ (Galatams 2, 20)

„Nes Dievas iš savo palankumo skatina jus ir trokšti, ir veikti! (Filipiečiams 2, 13)

„Aš sakau: gyvenkite Dvasia, ir jūs nepasiduosite kūno geismams.“ (Galatams 5, 16)

„O ramybės Dievas netrukus sutryps šėtoną po jūsų kojomis. Mūsų Viešpaties Jėzaus malonė tebūnie su jumis!“ (Romiečiams 16, 20)

Ir nemėgdžiokite šio pasaulio, bet pasikeiskite, atnaujindami savo mąstymą, kad galėtumėte suvokti Dievo valią kas gera, tinkama ir tobula.“ (*Romiečiams 12, 2*)

„Nemylėkite pasaulio, nei to, kas yra pasaulyje. Jei kas myli pasaulį, nėra jame Tėvo meilės.“ (*1 Jono 2, 15*)

Dievo pažadai sveikatai

„Jeigu iš tikrųjų klausysite VIEŠPATIES, savo Dievo, balso, – sakė Jis, – ir darysite, kas dora Jo akyse, paisydami Jo įsakymų ir laikydamiesi visų Jo nuostatų, nevarginsiu jūsų jokia liga, kuriomis varginau egiptiečius, nes esu jus gydantis VIEŠPATS.“ (*Išėjimo 15, 26*)

„Tebūna tavo durų velkės iš geležies ir vario; būk saugus visas savo dienas!“ (*Pakartoto Įstatymo 33, 25*)

„Šlovink VIEŠPATĮ, mano siela, ir nepamiršk, koks Jis geras! Jis atleidžia visas tavo nuodėmes ir išgydo visas tavo ligas. Jis atperka tavo gyvastį iš kapo ir apgaubia tave meile ir gailestingumu, Jis sotina tavo gyvenimą gėrybėmis, kad būtum jaunas ir stiprus lyg erelis.“ (*Psalmynas 103, 2–5*)

„Nebūk išmintingas tik savo paties akyse; pagarbiai bijok VIEŠPATIES ir venk pikta. Tai teiks sveikatą tavo kūnui ir atgaivą tavo kaulams.“ (*Patarlių 3, 7–8*) **„Jis buvo paniekintas, žmogaus vardo nevertas, skausmų vyras, apsipratęs su negalia, toks, kuris prieš žmones užsidengia veidą. Jis buvo paniekintas, ir mes Jį laikėme nieku. Tačiau Jis prisiėmė mūsų negalias, sau užsikrovė mūsų skausmus. O mes laikėme Jį raupsuotu, Dievo nubustu ir nuvargintu. Bet Jis buvo sužalotas dėl mūsų nusizengimų, ant Jo krito kirčiai už mūsų kaltes. Bausmė ant Jo krito mūsų išganymui, ir mes buvome išgydyti Jo žaizdomis.“** (*Izaijo 53, 3–5*)

„Gydyk mane, VIEŠPATIE, kad tikrai būčiau išgydytas; gelbėk mane, kad būčiau išgelbėtas, nes Tu – mano gyrius.“ (*Jeremijo 17, 14*) **„Gražinsiu tau sveikatą, tavo žaizdas užgydysiu, – tai VIEŠPATIES žodis, – nors jie ir vadino tave ‘Atmestąja’, ‘Sionu, kuris niekam nerūpi’.“** (*Jeremijo 30, 17*)

„Štai atnešiu jai vaistą ir išgijimą, išgydysiu juos ir apreikšiu jiems tikros gerovės perteklių.“ (*Jeremijo 33, 6*)

Bet jums, bijantiems Mano vardo, patekės teisumo saulė su gydančiais spinduliais. Jūs išeisite šokinėdami tarsi veršiukai, išleisti iš gardo.“ (*Malachijo 3, 20*)

„Kas nors pas jus serga? Tepasikviečia Bažnyčios vyresniusius, ir jie tesimeldžia už jį, patepdami aliejumi Viešpaties vardu. Tikėjimo malda išgelbės ligonį, ir Viešpats jį pakels, o jeigu jis būtų nusikaltęs, jam bus atleista.“ (*Jokūbo 5, 14–15*)

Dievo pažadai dėl jėgos, kuri padės įvykdyti Jo valią

„Todėl ir nenuleidžiame rankų. Atvirkščiai, jei mūsų išorinis žmogus vis nyksta, tai vidinis diena iš dienos atsinaujina. O lengvas dabartinis mūsų vargas ruošia mums neapsakomą, visa pranokstančią amžinąją garbę. Mes nežiūrime to, kas regima, bet kas neregima, nes regimieji dalykai laikini, o neregimieji amžini.“ (*2 Korintiečiams 4, 16–18*)

„Nepailskime daryti gera; jei neaptingsime, atėjus metui pjausime derlių!“ (*Galatams 6, 9*)

„Aš visa galiu Tame, kuris mane stiprina.“ (*Filipiečiams 4, 13*)

„Nes Dievas iš savo palankumo skatina jus ir trokšti, ir veikti!“ (*Filipiečiams 2, 13*)

„Bet man Jis atsakė: ‘Gana tau Mano malonės, nes Mano galybė tampa tobula silpnume.’ Todėl

aš mieliausiu noru girsiuosi silpnumais, kad Kristaus galybė apsigyventų manyje.“ (2 Korintiečiams 12, 9)

Dievo pažadai liudijantiems Dievą

Nenusigąskite, nebijokite: argi Aš jau seniai to nepaskelbiau ir neapreiškiau? Juk jūs Mano liudytojai! Ar yra gi kitas Dievas be Manęs? Ar yra kokias nors Uola be Manęs?“ (Izaijo 44, 8)
„Kelkis, nušvirk! Tavo šviesa atėjo, VIEŠPATIES šlovė virš tavęs sušvito!“ (Izaijo 60,1)
„O visa tai iš Dievo, kuris mus per Kristų sutaikė su savimi ir davė mums sutaikymo tarnystę.“ (2 Korintiečiams 5, 18)

„Bet VIEŠPATS man atsakė: ‘Nesakyk: ‘Esu tik vaikas!’ Kur tik tave siųsiu, ten eisi, ką tik tau liepsiu, tą kalbėsi!’“ (Jeremijo 1, 7)

„Bet kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite Jos galybės ir tapsite Mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir ligi pat žemės pakraščiu.“ (Apaštalų darbų 1, 8)
„O jūs esate išrinktoji giminė, karališkoji kunigystė, šventoji tauta, išgytoji liaudis, pašaukta išgarsinti šlovingus darbus To, kuris pašaukė jus iš tamsybių į savo nuostabią šviesą.“ (1 Petro 2, 9)

„Verčiau šventai sergėkite savo širdyse Viešpatį Kristų, visuomet pasirengę įtikinamai atsakyti kiekvienam klausiančiam apie jumyse gyvenančią viltį.“ (1 Petro 3, 15)